

UNIVERSITAS

Norges største studentavis

Utgave 6 årgang

www.universitas.no

Torsdag 19. februar 2026

Planla fredelig demonstrasjon mot serbiske myndigheter

LAZAR DINIĆ (24) RISIKERER NÅ FEM ÅR I FENGSEL

Utenriks s. 16–17

NYE TALL:

Studenter jobber rekordmye
og studerer rekordlite

Nyhet s. 7

Kun fem prosent kvinner
ville gått i krig for Norge

— Kvinner er mer
diplomatiske enn menn

Nyhet s. 4–5

UNIVERSITAS TESTER GRUPPETIMER

— Jeg føler meg som en
komplett spiller

Nyhet s. 10–11

LEDER OG KOMMENTAR

UNIVERSITAS

Ansvarlig redaktør: **Idun Kjøl Wiig**
idun.wiig@gmail.com 974 17 414

Nyhetsredaktør: **Ada Louise Andreassen**
adalouisea@gmail.com 948 09 383

Fotosjef: **Adrian Heggem Misfjord**

Desksjef: **Ida Fjeld**

Nettredaktør: **Oscar Alexander Undahl**

Uttegner: **Lia Askew**

Uttegner: **Nora Hognes Berg**

Uttegner: **Thea Ugland Engen**

Uttegner: **Emilie Sveinsson**

Uttegner: **Fabian Lenschow**

Deskjournalist: **Ingemar Stirling Gundersen**

Korrektursjef: **Selma Flood**

Daglig leder: **Maryam Amini**

Besøksadresse: Moltke Moes vei 33

Post: Boks 3 Blindern, 0313 Oslo

Epost: universitas@universitas.no

Nettside: www.universitas.no

Leder

Jeg er lei av å klage

Idun Kjøl Wiig,
Ansvarlig redaktør

La oss være ærlige: Vi begynner å bli ganske lei av å klage over at studenter har dårlig råd. Kampen mot heltidsstudentens død har pågått lengre enn de fleste studenter har levd. Tidligere utdanningsminister Gudmund Hernes (Ap) lanserte begrepet «heltidsstudenten» så tidlig som i 1988. Et enkelt søk i Universitas' digitale arkiver viser ikke mindre enn 139 avisartikler og meningsinnlegg om heltidsstudenten, det tidligste publisert i år 2000. Jeg står på skuldrene til titalls Universitasredaktører som har ropt, klagd og krevd lavere utgifter og høyere studielån til studenter. Vi skjønner at dere begynner å gå lei, det gjør vi og.

Men her står vi likevel, 38 år etter at heltidsstudenten ble omtalt for første gang, og det føles nesten som om vi er like langt. Studiebarometeret for 2025 viser nemlig at trenden om at studenter studerer mindre og jobber mer, fremdeles er i full vigør. Tid brukt på organiserte læringsaktiviteter som

undervisning og seminarer er på det laveste noensinne. Samtidig økte andelen heltidsstudenter som jobber ved siden av studiene med hele fire prosent fra 2024.

Det skal riktignok nevnes at studiestøtten har økt med 40.000 kroner årlig fra høsten 2021 til høsten 2025. Men på grunn av kraftig prisvekst i samme periode, betyr det at i praksis så er tallet på omtrent 15.000 kroner ekstra. Det er absolutt ikke småpenger, men

med et økonomisk sikkerhetsnett hjemmefra har råd til å studere. Forsknings- og høyere utdanningsminister Sigrun Aasland (Ap) vil at flere studenter skal fullføre på normert tid, men fører likevel en hard politikk som gjør at studenter må bortprioritere studiene. Samtidig straffer regjeringen dem som må jobbe for å overleve, med økt gjeld i stedet for stipend. Fortsetter vi slik, vil den norske, egalitære utdanningsmodellen snart være historie.

Det er lov å være drittlei av å snakke om økonomi, og kanskje de «voksne» synes vi syter mye.

Men når alle piler peker nedover, er det faen ikke lett å la være. Så får vi virkelig håpe at Universitasredaktøren om 38 år slipper å skrive denne lederren igjen.

Fortsetter vi slik, vil den norske, egalitære utdanningsmodellen snart være historie

når snittprisen for en leieileilighet i Oslo er på over 19.000 kroner, er det kanskje ikke så mange som føler de har penger til overs. I februar meldte Statistisk sentralbyrå at leieprisene har gjort et kjempehopp det siste året, og den største økningen er selvfølgelig i Oslo.

For å forhindre heltidsstudentens død hjelper det derfor ikke å bare øke studiestøtta her og der. Det trengs en helhetlig politikk som passer på at ikke bare de

Dette er en lederartikkel. Teksten gir uttrykk for avisens holdning, og ikke redaktørens personlige overbevisninger

Arkivaren av Ingemar «Inkvisitoren» Gundersen

Arkivaren

Nostalgisk fuglesang

Jeg kan ikke tenke meg noe mer 2012 enn at Twitter-feeds måtte inkluderes overalt. Fra Erik Hivjus høytlesning på *I Kveld Med Ylvis* til det designerte tv-programmet og kultkalkunen *Tweet for Tweet* var Twitter stedet å være. Dette var før Twitter ble en anonym ironikonkurranse, og lenge før det ble til X: et til tider høyreekstremt algoritmehelvete. I 2012 var witter hyggeligere, med ukontroversiell humre-humor basert på aktuelle nyheter.

Amerikansk kulturimperialisme på Blindern

På slutten av 90-tallet var Bill Clinton president og spilte saksofon, og USA-skepsis var sjeldnere enn i 2026. Som en gren av den allerede sterke amerikanske kulturimperialismen, ønsket studenter McDonalds, Pizza Hut og Burger King velkommen på campus. I stedet har vi den legendariske norske sjappen Tacoteket, og McDonalds er henvist til Ullevål.

- Universitas er en avis for og av studenter for lærestedene tilknyttet Studensamskipnaden SiO.
- Universitas arbeider etter Vier varsom-plukens regler for god pressesikk.
- Universitas støttes av Velferdstinget, som står uten redaksjonelt ansvar.

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

Alt fortjener ikke oppmerksomhet

Demokratiet drukner i støy, og skal det bestå må mediene skjerpe seg.

Mediekritikk

August Søreide,
journalist hos Universitas

For en uke siden tok jeg en kaffe med min mor, som skuffet sa at hun tenkte at demokratiet sto for fall nå. Jeg var enig med henne, vi diskuterte og kom til slutt fram til at Trump og ytre høyre sin stadige større oppslutning beviste dette. Da jeg var på vei hjem spant tankene videre, og de landa på at demokratiet virker svakere enn før. Likevel mener jeg en ikke bare kan skyldte på høyrebølgen. Mye av skylden hører hjemme hos «den fjerde statsmakt». Nemlig oss, pressen.

Først og fremst kjenner jeg en sterk sympati for de tradisjonelle mediene. Verden beveger seg for fort til at man har tid til samme gode research som man hadde før i tiden. Det som før var kjent som *the 24 hours news cycle*, går nå for tregt for den stadig mer *brainrottede* konsentrasjonsevnen vår. Leserne er avhengige av konstante oppdateringer, og disse bør være spennende. Det er alltid mer interessant å dekke de

ekstreme hendelsene, og dermed kaste vekk et realistisk bilde av samfunnet vårt. Mediene skaper ikke denne utviklingen alene, men prioriteringene deres kan forsterke inntrykket av et samfunn i konstant krise.

Jeg tipper jeg får opptil 20 pushvarsler daglig bare fra NRK, og for å være ærlig så gidder jeg ikke lese noe av det. Det konstante presset gjør at jeg blir mindre og mindre oppmerksom, jeg blir mer og sliten, og jeg leser derfor færre og færre nyheter. Mediene pusher for mye på «viktige» saker, men et større problem er måten de dypper føtten i det tabloide på.

Problemet er ikke at mediene dekker konflikt, kontroverser eller tvilsomme aktører. Problemet ligger heller i at oppmerksomhetsøkonomien systematisk belønner det ekstreme fremfor det virkelige. Da fremstår unntakene som normalen.

I forbindelse med stortingsvalget i høst, for eksempel, fikk Generasjonspartiet og

Gyda Oddekalv trolig mer dekning enn alle de andre småpartiene til sammen både under og etter valgkampen. Hvorfor? Oddekalv sin politiske karriere skjøt fart da hun skjelte ut en 19 år gammel Frøya Sjursæther på Dagsnytt 18, og den andre kom da hun skjelte ut en 65 år gammel Jonas Gahr Støre i Guttas paneldebatt. Mediene fortsatte å rapportere om henne, nesten som å holde tritt med viraliteten hun opplevde på TikTok, og partiet endte opp med 0,7 prosent av stemmene – altså et av de større småpartiene. Her viste de tradisjonelle mediene at de var villige til å hore ut det norske demokratiet for flere klikk.

I dekningen av Epstein-filene har også mediene sviktet. Det føles som statlige eide NRK har konvertert til Se og Hør og skrevet tabloide granskende artikler om kronprinsessen. Det som heller burde vært systemkritikk reduseres til sladder. Oppmerksomheten rettes mot navn og ansikter, ikke mot strukturer og ansvar. Det er dessverre gøyere å riste på hodet av kronprinsesse Mette-Marit, Thorbjørn Jagland

og Terje Rød-Larsen enn å innse hvordan systemet, slik vi kjenner det, er råttent.

Samtidig blir det for enkelt å avskrive mediene som moralsk forfalne. Redaksjoner arbeider under tidspress, juridiske begrensninger og et reelt krav om å informere bredt. At dekningen tidvis blir overfladisk, betyr ikke nødvendigvis svikt i vilje, men i rammer som også demokratiet selv har skapt. Derfor er det desto viktigere at pressen tar ansvaret sitt på alvor.

Når enkelthendelser blåses opp, når kon-

flikt prioriteres over kontekst, og når det ekstreme gis mest plass, skapes det en offentlighet der det moderate og gjennomtenkte forsvinner i støyen. Demokratiet svekkes ikke bare av populist

eller ekstreme stemmer, men av en medielogikk som overeksponerer det ekstreme og undergraver offentlig oppmerksomhet. Mediene bør ikke la kontroversielle hendelser og nyheter forsvinne, men det er viktig å ikke overøse slikt med for mye spalteplass i beste sendetid.

**Demokratiet svekkes
av en medielogikk
som overeksponerer
det ekstreme**

Nyhetsredaktør: **Ada Louise Andreassen**
adalouisea@gmail.com 948 09 383

NYHET

Grunnskole- lærer på bunn

Forrige uke lanserte Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse (HK-dir) Studiebarometeret 2025. Undersøkelsen viser at 3 av 4 studenter fornøyde med studieprogrammet de går på.

Her skiller grunnskolelærerutdanningene seg ut med å ha lavest gjennomsnittlig tilfredshet, mens arkeologi og religion

ligger i toppen.

Grunnskolelærerutdanningene scorer lavest når det gjelder organisering av studieprogrammet. Det samme gjelder for undervisning. Her deler de sisteplass med sivilingeniør, sykepleie, ingeniør og medisin. Mens førsteplassen går til religion, musikk, dans og drama og språk.

Vi er ikke ferdige! Grunnskolelærer scorer også lavest når det kommer til vurderingsformer. Undersøkelsen viser også at grunnskolelærerstudentene ikke er særlig motiverte. Kanskje ikke så merkelig at færre og færre vil utdanne seg til lærere?

ALA

STORE KJØNNSFORSKJELLER:

Kun fem prosent av kvinner

Kun et fåtall kvinnelige studenter sier de ville kjempet for Norge. Kvinner tenker mer på familie enn menn gjør, mener Oslomet-student.

Krig

Tekst Theodore Tiller

Foto Clara Lenth-Johannesen og Adrian Heggem Misfjord

Kun fem prosent av kvinnelige studenter i Oslo er villige til å kjempe militært dersom Norge blir utsatt for et militært angrep. Det viser en undersøkelse Sentio har gjennomført på vegne av Universitas.

I kontrast mente 30 prosent av de mannlige studentene at de hadde det i seg.

Hos Olivia Mette Hammitt (21), som går kunst og formidling på Oslomet, faller denne forskjellen naturlig:

– Jeg tror det gir god mening. Kvinner har ofte lyst til å finne andre veier enn krig å løse problemer på.

Medstudenten Sasha Golota (21) nikker seg enig og legger til:

– Kvinner er generelt litt mer diplomatiske enn menn.

Villig til å kjempe under noen betingelser

Litt av den samme holdningen finner vi hos to kvinnelige grunnskolelærerstudenter, Sandra Sanden (23) og Sara Ude Hasle (23). En mulig forklaring på resultatet av undersøkelsen kan være holdningsforskjeller hos kjønnene, mener studentene.

– Kvinner tenker kanskje mer på foreldre, søsken og fremtidige barn enn hva menn gjør, mener Sanden.

Både Sanden og Golota kunne godt ha deltatt i militær kamp, men bare dersom dette ble gjort på hjemmefronten.

– Jeg ville ikke kjempet hvor som helst. Jeg ville blitt i hjembygda, forteller Sanden.

– Du ville ikke dratt til utlandet, altså?

– Nei, svarer hun kontant.

Undersøkelsen fra Sentio

+ Undersøkelsen ble gjennomført av Sentio Research Norge for Universitas blant 300 studenter i Oslo i januar 2026.

+ 12 prosent av studentene sier de ville kjempet militært ved en invasjon.

+ 30 prosent av de mannlige studentene som deltok i undersøkelsen ville kjempet militært, mens kun 5 prosent av de kvinnelige studentene ville gjort det samme.

+ 40 prosent ville bidratt på andre måter (helse, beredskap og frivillig arbeid)

Sanden ville heller ikke flyktet dersom det ble krig. Tallene fra Sentio viser at én av fem kvinnelige studenter ville forlatt landet.

Kunst og formidling-studenten Golota meddeler at de kunne kjempet hvis det var helt nødvendig.

– Hva skal til for at det er nødvendig, mener du?

– Hvis vi blir totalt invadert, svarer de.

For Hasle og Hammitt er det

Kvinner har ofte lyst å finne andre veier enn krig å løse problemer på

Olivia Mette Hammitt (21), bachelorstudent i kunst og formidling ved Oslomet

derimot ikke noe som ville fått dem til å kjempe militært. Likevel er det ingen tvil om de vil bidra om det en gang blir krig. I undersøkelsen til Sentio svarte 45 prosent av kvinner at de heller

SELVFØLGE: Agnete Brown Lillevik (24) er ikke i tvil om at hun ville stilt opp til kamp.

ville bidratt med noe annet enn militær kamp i en slik situasjon.

Hva dette måtte være, er mer et spørsmål om hva som kreves for å sørge for at Norge bevares som et land, mener Hammitt.

– Jeg ville hjulpet til med hva enn som trengs. Mat og ly for eksempel, eller andre ting som trengs for at Norge fortsatt skal være et land.

– Det er jo jævlig skummelt

Magnus Høgli (24) går samfunnsøkonomi ved Universitetet i Oslo (UiO) og har tidligere jobbet i Forsvaret. Han mener at hvorvidt man vil kjempe militært eller ikke er en individuell sak.

– Jeg tror man er forskjellige der. Noen har det iboende, og andre ikke.

Han presiserer at dette er i stor grad uavhengig av kjønn, og at kjønnsforskjellene man ser i statistikken i hans øyne er etterslep av gamle holdninger om kjønn og krig.

– Jeg tror det kommer av his-

IKKE EN SELVFØLGE: Sasha Golota (21) kunne selv tenkt seg å kjempe - men bare dersom Norge blir totalt invadert.

Tomme studentboliger

Mens oslostudentene skriker i kor om mangel på studentboliger, kan Studentskipnaden i Østfold melde at hele 294 boliger står tomme i februar, skriver NRK.

På landsbasis står 1600 boliger hos studentsamskipnadene tomme. Østfold trumfer tallene, etterfulgt av Nord med 275 ledige

boliger og Innlandet med tall på 184.

For å tiltrekke seg flere studenter har noen begynt å tilby gratis middager til beboerne. Det skal dessverre litt mer til før jeg forlater Oslo til fordel for Halden.

ALA

Døde personer lever videre på SoMe

Meta har fått innvilget et patent for kunstig intelligens som kan simulere en persons aktivitet på sosiale medier, skriver 730. Med Metas nye KI-teknologi kan du dele bilder fra livet ditt, selv etter at du dør. Patentet ble godkjent i slutten av desember og skal kunne gjenskape en persons nettadferd ved hjelp av deres tidligere data. Systemet er ment til å brukes hvis man for eksempel trenger en lengre SoMe-detox, eller hvis man har dødd.

Tek.no skriver at systemet kan analysere innlegg, kommentarer, chatter, taleopptak og likes, og med det svare på innhold, publisere oppdateringer eller sende meldinger.

Patentet nevner visst også muligheten for å simulere lyd- og videosamtaler. Og der forsvant dødsangsten!

ALA

Uvillige studenter vil gå i krig

IBOENDE: Magnus Høgli (24) tror viljen til å kjempe er iboende hos noen, fraværende hos andre – uavhengig av kjønn.

ringene som vil få henne til å kjempe.

– I en situasjon der jeg skal forsvare Norge, så er det jo nettopp med tanke på mamma, søster, barn og fremtidige generasjoner som gjør at jeg ville gjort hva jeg kan.

Heltene i krigsfilmene

Om man er villig til å forsvare Norge militært, omhandler på ingen måte biologiske forskjeller, mener Lillevik. Hun peker heller på sosialisering som en kraftig innflytelse, for eksempel norske krigsfilmer som hyller mannlige individer som Max Manus, en skikkelse muligens ikke alle kvinner i vårt vidstrakte land gjenkjenner seg selv i.

– Jeg tror eksempelets makt er sterkt. Få kvinner ser seg selv i de krigsheltene vi har hørt om.

Hun mener dette gjør at flere ser på det som mindre naturlig at en kvinnekropp skal utføre hva som blir oppfattet som konvensjonelle krigsoppgaver. Noe hun selv stiller seg kategorisk uenig i.

Finnmark brent til rubbel og bit

Lillevik beskriver sin egen oppvekst i Finnmark som særlig betydningsfull for hvordan hun stiller seg overfor spørsmålet om å kjempe militært. Men også hvordan hun ved flere anledninger i Forsvaret har sett nødvendigheten til å reflektere over moralen ved å forsvare, og i verste fall drepe for Norge.

– Finnmark, hele fylket, ble jo brent til rubbel og bit i krigen. Mange ble evakuert eller gjemte seg i fjellet.

For Lillevik har historier fra Finnmark under andre verdenskrig og forbildene det har skapt spilt en særlig viktig rolle i hvorfor hun er villig til å kjempe for Norge.

– Vi har mange besteforeldre eller oldeforeldre som ble hjemme og kjempet for livet. Og det er veldig mange som har sånne historier.

NATURLIG: Olivia Mette Hammitt (21) mener det er naturlig at få kvinner er villige til å kjempe militært for Norge skulle det bli krig.

toriske grunner, og ikke at det er et aktivt valg. Jeg tror ikke at 95 prosent av kvinnelige studenter i Oslo tenker at det er menn sitt ansvar.

Høgli peker også på en nokså naturlig grunn til at så få kvinner har lyst å kjempe militært for landet, nemlig at krig er skummelt.

– Det virker skummelt. Det ser du jo også på at 70 prosent av guttene svarte nei, fordi det er jo jævlig skummelt.

Til tross for å være medlem i en familie med sterk militærbakgrunn, er Høgli skeptisk til om det har spilt noen rolle for hans personlige villighet til å kjempe for landet.

– Det er ikke nødvendigvis familien min. For min del så føles det riktig å kjempe for Norge. Det er her jeg er født og oppvokst.

Vil kjempe for familien

I 2015 ble Norge det første Nato-landet til å innføre allmenn verneplikt for begge kjønn, med begrunnelse i prinsippet om like plikter og rettigheter samt nødvendigheten av å dekke forsvarets

kompetansebehov. Åtte år senere kunne Forsvarsdepartementet stolt meddele at kvinneandelen av soldater i førstegangstjenesten lå på 33,3 prosent.

Agnete Brown Lillevik (24) gjennomførte i 2020 førstegangstjenesten på Terningmoen leir og ble senere innkalt til Heimevernet i Finnmark. Nå studerer hun internasjonale studier på UiO, og er ikke i tvil om hun hadde kjempet militært for å forsvare Norge.

Få kvinner ser seg selv i de krigsheltene vi har hørt om

Agnete Brown Lillevik (24), bachelorstudent på internasjonale studier ved UiO

– Hvis noen som vet bedre enn meg beslutter at vi må kalle inn nordmenn til å kjempe, så gjør jeg det.

Lillevik er uenig i at kvinner er mindre villige til å kjempe for Norge fordi de har større bekymringer for familie enn hva menn har. Det er nettopp de bekym-

Tomt lokale skapar strid på Blindern

Lokalet i Kristian Ottosens hus på Blindern har stått tomt sidan Akademika flytta ut i 2024. UiO vil ha lokalar til dei tilsette. Studentparlamentet meiner studentar bør bli prioritert.

Studentparlamentet

Tekst Herman Mortensen
Foto Adrian Heggem Misfjord

– Me vil ikkje ha heile bygget, me har tilbod som SiO Helse og Grønt kontor, men me vil ha studentareal i den gamle Akademika-delen av bygget.

Det seier Milad Rizvan, leiar for Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo (UiO). Kristian Ottosens hus rett ved Frederikseplekassen på Blindern campus har stått tomt sidan bokhandelen Akademika flytta ut av lokalet i 2024. Studentparlamentet har sidan då kjempa for at lokalet skal gå til studentane. No skal dei røysta over om dei skal skifta fokus til Union-lokalet.

Studentane mot pengemakta

I mai 2025 rapporterte Universitas at Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet (Matnat) hadde vore på visning på lokalet, sjølv om universitetsleiinga tidlegare hadde verka positivt innstilte til at studentforeiningar skulle få lokalet til bruk. No har leiinga lagt fram noko nytt: at studentane kan overta Union. Union er ein kafé i andre etasje i Frederikke-bygget som mellom anna har brettspel og pizzaservering.

26. februar kjem Studentparlamentet til å røysta over om dei vil halda fram med Kristian Ottosens hus eller flytta over til Union. Rizvan forklårer at det skal koma eit KI-senter på campus og at dei kanskje skal ha kontor i Kristian Ottosens.

– Eg veit ikkje kor mange studentar som har lyst å sitte på kontor saman med tilsette.

Berre ei omrokering

– På UiO er det ein mangel på nye og fine studentareal, hevdar Rizvan.

– Det kan vera foreiningslokale tett på sentrum av campus der alle studentane kjem, eit fakultetsnøytralt rom. Det er veldig mange foreiningar som ikkje har eigne lokale.

Han skildrar korleis dette kan sjå ut, med både minglerom og scene, so kunne ein hatt sokalla tematiske rom.

– Det er jo ikkje eit so stort areal, du får jo ikkje plass til alle der?

– Det er det som er intensjonen

med slike tematiske rom, at du kan samla fleire ulike foreiningar, svarar Rizvan.

– At dei ikkje har eit eige areal, men at dei får eit rom som høver for deira tematikk. Den tematikken skal dei foreiningane som tek dette arealet i bruk avgjera.

Studentleiaren held fram med at sidan Kristian Ottosens hus er «nye» areal, bør det gå til studentane, i staden for Union som allereie er studentareal.

– Dette er ein veldig kronglete og feil prosess som har gått veldig sakte. Det har skjedd ting me ikkje har fått informasjon om, og det har enda med dette framlegget om Union.

Rizvan påpeikar at dette ikkje er opp til arbeidsutvalet å avgjera, difor skal det vera ope møte og røysting over saka.

– Me vil gjerne taka den diskusjonen til parlamentet. Då ynskjer me òg at rektoratet greier ut kva deira syn på saka er, og kvar ting har gått gale.

Eg er bekymra for korleis ein omdisponerer areal som er for studentane allereie

Milad Rizvan,
leiar for Studentparlamentet ved UiO

Byråkratisk sabotasje

Rizvan greier ut kvifor fordelingsmodellen til UiO ikkje legg opp til effektivt samarbeid om byggeprosjekt.

– Effektivt sett er det eitt fakultet av gongen som kan finansiera bygg. Det gjer at desse fakulteta skal ha mykje meir å seia for kva desse bygga skal vera til. Det er vanskelegare å finansiera fakultetsnøytrale lokale, fordi brukar ein pengar på noko, vil ein helst ha meir å seia der. Det går utover våre moglegheter.

– Er du bekymra for denne saka?

– Eg er bekymra for korleis ein omdisponerer areal som er for studentane allereie. Kan det ha ein negativ effekt? Det som har vore

USEMJE: Studentparlamentet og universitetsleiinga er usamde om korleis dei skal nytte lokala.

eit stort problem i prosessen er internfordelingsprosessen til UiO og betalingsmodellen.

Universitas har sendt UiO ei førespurnad om saka, men dei svara ikkje før avisa gjekk til trykk.

– Pro-student

Historiestudent Jakob Reinersen (20) og statsvitskapsstudent Elias Reed (21) er begge positive til at Union kan verta eit foreiningslokale.

– Union, den pizzasjappa? Eg støttar eit foreiningslokale meir enn ein restaurant, seier Elias.

Reinersen er litt meir usikker enn kameraten.

– Dette er mitt andre semester, so eg har ikkje involverte meg so mykje med dei fellesareala som eg skulle ynskje. Eg trur eg har vore på Union ein gong, og det har vore ganske greitt.

Når det gjeld Kristian Ottosens hus er dei tydelege.

– Eg hadde føretrakt om det vart gjeve til studentar. Eg veit ikkje korleis kontorsituasjonen er, er det ein mangel på kontor? Eg er i alle fall pro-student, seier Reinersen.

– Samd, det er best at studentane for bruka det arealet, følgjer Reed opp.

Kostnadseffektivitet über alles
Statsvitskaps- og økonomistudent Ane Sonja Heier (23) veit kva det

BEKYMRA: Milad Rizvan, leiar i Studentparlamentet, er bekymra over korleis studentareal på campus vert omrokkert.

helst ville vore om ho skulle løyva Kristian Ottosens.

– Å! Det hadde vore koseleg om det hadde vore ein hyggeleg dansk surdeigskafé. Ein stad med god kaffi og gode bakevarer.

– Ja! Eller, me har vel eigentleg nok kaféar.

Studentane tykkjer det er viktig at Studentparlamentet prioriterer det økonomisk mest gunstige valet.

– Parlamentet burde røysta for Union om det fører til at UiO får større inntekter som dei då kan bruka på studentane. Kva enn dei røyster for bør vera kostnadseffektivt, seier Ane Sonja.

26. februar vert det avgjort om Studentparlamentet skal seia seg samde i UiO si kompromissløyding om å gje Union til studentane.

Kva enn dei røyster for bør vera kostnadseffektivt

Ane Sonja Heier (23), student i samfunnsøkonomi og statsvitskap

Veninna økonomistudent Celine Thu Do (21) stemmer i.

– Ja, det hadde vore veldig koseleg med kafé, eller noko i den dur.

MINDRE FRITID:
Cellina Thu Do (21)
peker på at for mye
jobbing kan gå på
bekostning av blant
annet fritiden.

PRIORITERING:
Andreas Flatøe (20)
mener student-
tilværelsen handler
om hvordan man
prioriterer.

STUDENTER STUDERER MINDRE OG JOBBER MER:

– Jeg får ikke tid til skole

Studenter jobber rekordmye og studerer rekordlite, viser tall fra Studiebarometeret 2025. Utviklingen går i feil retning, mener leder i Akademikerne.

Jobb

Tekst Marwa Farkhari
Foto Adrian Heggem Misfjord

Tall fra Studiebarometeret viser at studenter bruker mer tid på betalt arbeid enn noen gang tidligere, samtidig som tiden brukt på studier er historisk lav. Andreas Flatøe (20) går første året i musikkvitenskap ved Universitetet i Oslo (UiO). I motsetning til mange andre studenter har han valgt å ikke jobbe ved siden av studiene.

– Ja, det er frivillig, sier han når han får spørsmål om hvorfor han ikke har deltidsjobb.

– Å studere er som å jobbe åtte

timer hver dag. Det blir som å ha jobb etter jobb, dersom jeg i tillegg skulle hatt en deltidsstilling.

Handler om prioritering

For Flatøe handler det om prioriteringer når man ikke har deltidsjobb. – Det spørs hvor glad du er i penger. Det sosiale kommer jo litt av seg selv. Hvis du jobber på kveldstid, får du for eksempel ikke deltatt på debatter og arrangementer som foregår om kvelden, sier han og legger til:

– Det varierer fra person til person hvordan man planlegger studietiden. For meg handler det om hva jeg prioriterer. Jeg får gå på skole og får betalt for det én gang i livet, og da vil jeg bruke den

høyere utdanning, Lise Lyngsnes Randeberg mener at tallene fra Studiebarometeret viser behov for bedre studiestøtte.

– Mer støtte betyr mer tid til studier, noe som gagnar både den enkelte student og samfunnet som helhet. Slik utviklingen er nå, går den i feil retning. Det blir mindre tid til studier og mer deltidsjobb.

Hun understreker at arbeids erfaring i seg selv ikke er negativt, men at omfanget har blitt for stort.

– Det må være en grense for hvor mye man jobber ved siden av studiene. Mange studenter jobber mer enn det som tilsvarer en vanlig arbeidsuke. Ikke alle kan være «superstudenter» sier hun og legger til:

– Høyere utdanning skal være tilgjengelig for alle, uansett bakgrunn og økonomi. Da må det være mulig å være student uten å jobbe betydelig mer enn en normal arbeidsuke.

Kunsten å balansere

Samfunnsøkonomi-student Cellina Thu Do (21) har valgt en annen løsning enn Flatøe. Hun kombinerer fulltidsstudier med to deltidsjobber.

– Det er veldig overveldende, sier hun. Den ene jobben er en vikarstilling der hun ofte blir spurt om å ta ekstravakter. Den andre er en fast 20 prosent stilling med vakter annenhver uke.

– Det går greit når jeg jobber i helgene, men når vaktene faller på ukedager, føler jeg at jeg ikke får tid til skole. Da blir det bare jobbing. Jeg merker at jeg blir mentalt sliten.

Hun opplever at jobbingen går utover det sosiale livet.

– Når jeg jobber mye, nedprioriterer jeg å bli kjent med nye folk. Andre på studiet som jobber mindre, har flere venner og drar mer ut. Jeg merker at jeg faller litt utenfor og ofte blir sittende på lesesalen fordi jeg jobber så mye.

Selv om hun har forsøkt å prio-

ritere det sosiale mer, kjenner hun på at det er krevende å kombinere alt.

– Jeg prøver å være mer med, men det blir mye å balansere jobb, studier og sosialt liv samtidig.

– Kan forsinke gjennomføringen

Regjeringen har som mål at flere skal fullføre utdanningen på normalt tid. Ifølge Akademikerne-leder Randeberg kan manglende styrking av studiestøtten bidra til det motsatte.

– Selv om studiestøtten har økt de siste årene, har levekostnadene økt enda mer. Studentene må jobbe mer for å få det til å gå rundt, og det kan forsinke gjennomføringen, mener hun.

Randeberg viser også til at raske gjennomføring kan ha store samfunnsøkonomiske gevinster.

– Dersom studentene fullfører et halvt år tidligere enn dagens gjennomsnitt, vil det spare samfunnet for 7,7 milliarder kroner årlig, sier hun og avslutter:

– Vi mener derfor at studiestøtten bør økes til 1,5 G, som tilsvarer litt under 200.000 kroner.

Må ikke jobbe 15 timer i uken

Forsknings- og høyere utdanningsminister Sigrun Aasland (Ap) deler bekymringen om at mange studenter jobber mye og får lite tid til å studere, og at dette kan forsinke studieløpet.

«Derfor må vi finne en bedre balanse. Det er positivt at de fleste studenter jobber ved siden av studiene. Samtidig har tiden brukt på jobb en kostnad. Utdanningen må være studentenes viktigste jobb, det er den de vil få igjen for senere», skriver Aasland til Universitas.

**Det spørs
hvor glad du
er i penger.
Det sosiale
kommer jo
litt av seg
selv**

Andreas Flatøe (20), student

Likevel mener statsråden at ikke alle nødvendigvis trenger å jobbe så mye som de gjør i dag.

«Norsk studentorganisasjon har beregnet at studenter trenger litt over 5000 kroner ekstra i måneden utover studiestøtten, og det med et relativt romslig budsjett. Da skal man i utgangspunktet ikke behøve å jobbe 15 timer i uken.»

Hun påpeker at regjeringen samlet sett har gitt studenter 44.000 mer i studiestøtte, og at de i år vil foreslå å regulere studiestøtten gjennom grunnbeløpet i folketrygden.

I tillegg har de satt ned et utvalg som skal gjennomgå studiestøtteordningen i sin helhet og vurdere behovet for endringer.

Vil gjøre nyanser se

Demo har sett seg lei av *clickbait* og sensasjonsnyheter. Nå skal de utfordre de etablerte mediene.

Medier

Tekst Håkon Andreas Skandsen
Foto Adrian Heggem Misfjord

Du har kanskje sett dem på sosiale medier. De sier de skal være et alternativ til andre etablerte medier, gå «i dybden på det som betyr noe» og «hjelp deg å forstå hvordan verden henger sammen» uten «støy og sensasjonsoverskrifter». Demo trengte 5000 medlemmer innen 12. februar for å stable et «annerledes nyhetsmedium» på beina. Nå er dommen klar: Demo blir noe av.

Ingrid Tinmannsvik (34) er en av tre medstiftere av Demo og skal inn i rollen som ansvarlig redaktør. Hun sa opp jobben i NRK for å gi Demo et liv.

Budsjettet av folket

– Det så ganske mørkt ut to uker før fristen.

Den ferske redaktøren forteller at de ikke fikk så mange medlemmer daglig som de hadde håpet på. Siste uken hadde de annonser i papiravisene og tydeliggjorde at de trengte hjelp av alle som fulgte med på dem.

– Og det funka, forteller Tinmannsvik med et stort smil.

Jeg har tillit til norske medier, men jeg synes det ofte blir litt for innholdsfattig

Adrian Hellevik (19),
Demos første grunnleggende medlem

Demo har blitt kjent for sin folkefinansiering. For å bli medlem og få tilgang til innholdet betaler man 1900 kroner i året. Er man student kan man få det for 650 kroner og ved dårlig råd 400 kroner.

– Grunnen til at vi kaller dem medlemmer, er at vi ikke ser på folk som passive abonnenter som vi bare snakker til, forteller Tinmannsvik.

– Vi ønsker å invitere dem til å være med og forme Demo, gjerne være med å utforme journalistikken vår.

Hun forteller at Demo blant annet kommer til å invitere medlemmene sine på ulike arrangementer og åpne redaksjonsmøter, med formål om å bygge fellesskap i en verden «hvor vi trenger det som mest».

Medienes oppgave

Det første Tinmannsvik og hennes kolleger gjorde var å reise rundt over hele Norge og snakke med folk. De fikk inn 4000 digitale innspill som ledet dem i en retning de til slutt fikk bekreftet at var riktig vei for dem.

– Nå hadde mange tusen folk snakket med oss og delt frustrasjo-

ner som de hadde til felles, og de ønsket seg noe nytt. Like før jul bestemte vi oss for å starte en folkefinansiering for å gjøre noe med dette, forteller Tinmannsvik.

Tall fra Statistisk Sentralbyrå (SSB) viser at nordmenns tillit til media har sunket fra 2022 til 2025, hvor gjennomsnittlig tillitsskår har gått ned fra 6,5 i 2022 til 6,2 i 2025.

– Mange er så overveldet av informasjonsstrømmen at de får lyst til å logge av. Det er jo et demokratisk problem. Tempoet går for fort. Det er også altfor mange uklare overskrifter.

Ifølge Tinmannsvik forteller mange at de opplever trykket som stort og trenger hjelp til å sile ut hva som er viktig og uviktig.

– Det er jo primært medienes oppgave. Vi skal hjelpe til med å forstå verden. Der svikter vi litt i media, når folk blir så overveldet at de har lyst til å ta avstand, mener hun.

Viktigheten av nyanser

Tinmannsvik snakker engasjert om å få frem flere nyanser. I dag er man gode på å peke på alt som ikke fungerer, men ikke så gode på å diskutere hva vi skal gjøre med de store utfordringene, mener hun.

– Det er så mye spissede budskap, mange har fortalt at de opplever at mediene dyrker konfliktene mer enn vi belyser dem. Vi skal starte med å peke på det som ikke funker i samfunnet vårt, men vi skal ikke være med og forsterke konfliktene. Vi skal gjøre nyanser sexy igjen!

Demo skal blant annet satse på dyptgående artikler.

– Dere er ikke bekymret for at folks oppmerksomhet ikke strekker til?

– Du kan alltid velge om du vil lytte eller lese, svarer Tinnmansvik, og forklarer at medlemmene også kan lytte til sakene som journalisten selv leser opp.

Demos første medlem

Universitas møter et av Demos medlemmer, rettere sagt deres aller første. Adrian Hellevik (19) studerer utøvende musikk på Norges musikkhøyskole og kan smukke seg med tittelen «Demos første grunnleggende medlem».

– Jeg kom over prosjektet tidlig i prosessen og synes det virket interessant. Jeg meldte meg på nyhetsbrevet deres og en stund senere fikk jeg en mail der det stod «Hvem blir vårt aller første medlem?!»

Hellevik betalte rundt 700 kroner for et årsmedlemskap, noe som ifølge ham selv var verdt det. Musikkstudenten nevner at han for eksempel betalte rundt 150 kroner i måneden for Bergens Tidende-abonnement.

– Demo er mye billigere, sier Hellevik.

«Stjeler klærne til små, uavhengige medier»

Nyhetsmediet har også tiltrukket seg noen kritiske røster. Redaktør i Fil-

STOLT REDAKTØR: Ingrid Tinmannsvik og Demo vil satse på dyptgående, lange artikler uten sjokk- og sensasjonsfaktor.

ter Nyheter Harald Klungtvedt skrev blant annet i et Facebook-innlegg 23. januar at det kan virke som at Demo «stjeler klærne til små, uavhengige medier og mediegründere som tar reell risiko». Både Klassekampen og Morgenbladet påpeker at nyhetsmediet er 92,5 prosent eid av danske Zetland som igjen er eid av Nordens største mediekonsern Bonnier. Samtidig markedsfører de seg som hjemlige gründere som tar høy risiko, skriver Klungtvedt.

Tinmannsvik er uenig i kritikken. – Jeg syns premisset er litt rart. Alle som kjenner bransjen, vet også at medier har eiere. Det gjelder jo også Filter Nyheter, som jeg har veldig stor respekt for. Samme med Morgenbladet og Klassekampen. Vår avtale med våre fremtidige lesere var at det her kun skjer hvis vi får med oss 5000 mennesker eller mer.

Hun forteller videre at de kun har fått et lån fra Zetland, som de betaler tilbake når de er fullfinansiert av betalende medlemmer. Bonnier får de ikke penger fra.

Da prosjektet var i startfasen, inngikk Tinmannsvik og de to andre grunnleggerne en avtale med Zetland. De ville ikke gå videre med prosjektet om det ikke var en stor

DEMOS FØRSTE MEDLEM: Adrian Hellevik har for evig og alltid sikret seg tittelen «første grunnleggende medlem».

exy igjen

interesse i befolkningen. Fikk de ikke 5000 medlemmer, ville hun ha stått uten jobb.

– Jeg er enig i at vi kunne vært tydeligere i noen sammenhenger, vedgår Tinmannsvik, og legger til:

– Vi har alltid vært veldig stolte av tilknytningen vi har til Zetland.

Mange er så overveldet av informasjonsstrømmen at de får lyst til å logge av

Ingrid Tinmannsvik (34), ansvarlig redaktør i Demo

Et medielandskap preget av sjokk og sensasjon

Demos første medlem Hellevik har høye forventninger til nyhetsmediet.

– Det er så mange store og kompliserte saker om dagen, som

jeg opplever får et kommersielt fokus med virkemidler som sjokk og sensasjoner. Det er fint at mediene belyser disse sakene, men jeg savner lange, dyptgående som får frem alle nyanser og perspektiver.

– Og det tror du Demo kan få til?

– Ja, svarer han kontant, og utdypet:

– Jeg har tillit til norske medier, men jeg synes det ofte blir litt for innholdsfattig. Hvis man leser medier litt sporadisk får man ikke et godt overblikk. Forhåpentligvis kan Demo gi oss lesere det.

Demos redaktør Tinmannsvik forteller at de satser på å få trykket sine første artikler til sommeren. Avslutningsvis har hun noen råd til studenter og unge i møte med medieverden.

– Skap deg en mediediett som funker for deg. Vær ærlig og gi tilbakemeldinger til mediene når du har muligheten til det, så skal vi gjøre vårt beste for å lytte til det. Mediebransjen er jo noe desperate etter å nå unge, og vi er villige til å gjøre store justeringer for å også tilpasse oss det folk vil ha.

universitas@universitas.no

STUDENTJOBB

PÅ SLEP: Universitas får henge på når Linn Sætre (22) blir fotografert til Miss Norway på Rådhuset.

Drømmer om å bli Miss Norway

Linn Sætre (22) sjonglerer lektorstudiet og kokkejobb med drømmen om å bli Miss Norway.

Studentjobb

Tekst Ida Johanne Halvorsen Sæther
Foto Adrian Heggem Misfjord

I månedene som følger skal lektorstudenten Linn Sætre (22) forberede seg til skjønnhetskonkurransen Miss Norway. Vinner hun Miss Norway, vil hun representere Norge i den internasjonale missekonkurransen Miss Universe.

– Jeg sikter høyt.

Selvtutvikling i fokus

Sætre beskriver deltakelsen i Miss Norway som et selvtvklingsprosjekt.

– Det handler om at man skal gå ut av sin egen komfortsone.

Nå håper hun at deltakelsen vil gjøre henne til en bedre versjon av seg selv. Hun håper også hun kan være en god rollemodell for andre, og peker på manglende minoritetsrepresentasjon i missekonkurransen.

– Jeg representerer de som ikke ser norske ut, forteller Sætre, som selv er halvt fillipinsk.

Universitas får henge på når Sætre blir fotografert til Miss Norway på Oslo rådhus. Sætre forteller at hun kan bli ukomfortabel av å være i fokus, særlig når hun blir tatt bilde av.

– Og nå må jeg ta masse bilder, og jeg føler meg så klein foran kameraet. Men det er jo som sagt et prosjekt.

Sætre forteller at det føles litt enklere for hver fotografering.

– Det er litt deilig å være på Rådhuset. Det er jo veldig fint her. Folk er mer opptatt av kunsten enn av meg.

Som tolvåring kunne hun aldri klart å forestille seg at hun skulle være med i en skjønnhetskonkurranse.

– Jeg har aldri følt meg pen nok. Men det er jo det at om man er selvsikker nok, så er man pen nok.

Kan bli en kostbar affære

Vinneren av Miss Norway får dekket reisen til finalen, som avholdes i utlandet, forteller Sætre. På spørsmål om hva premien for Miss Universe er, svarer Sætre med et lurt smil at hun har lest litt på nett.

Universitas sjekker ut studentenes deltidsjobber

– Miss Universe har pengepremie, tror jeg. Jeg har lest at vinneren får to millioner og en luksusleilighet i New York. Jeg er ikke sikker, men det er gøy å dagdrømme om det.

– Koster det noe å delta?

– Ja. Forhåpentligvis blir det ikke så veldig dyrt. Jeg vil ikke tenke for langt frem i tid.

– Har du gjort et anslag på hvor mye penger du er villig til å gå inn med?

Om man er selvsikker nok, så er man pen nok

Linn Sætre (22), student og deltaker i Miss Norway

– Jeg har akkurat brukt opp storstipendet, så jeg vil helst ikke tenke på penger.

Sætre meddeler at kostnadene forhåpentligvis skal dekkes av sponsoravtaler. Hun har ennå ikke landet en slik avtale, men håper dette snart kommer på plass. Hun har selv bare gjort ett innkjøp så langt.

– Jeg har kjøpt hæler. Men det var også litt for min egen del. Så jeg prøver jo å gjøre det så billig som mulig, egentlig.

I tillegg til lektorstudier og misseforberedelser, jobber Sætre som kokk.

– Hvordan går det å kombinere studier, kokkejobb og missekonkurranse?

– Miss Norway er jo ikke noe som krever utrolig mye tid. Jeg klarer fint å kombinere jobb, skole og dette som student.

Kløkt fremfor skjønnhet

Sætre har aldri kommet rett fra fotografering til forelesning, men på spørsmålet «fotografering eller forelesning» er svaret klart:

Jeg sikter høyt

Linn Sætre (22), student og deltaker i Miss Norway

– Forelesning.

– Beauty eller brains?

– Brains.

For lektorstudenten er studier og det sosiale livet på campus viktig. Sætre vurderer å bli fadder igjen til høsten, og trekker i den sammenheng frem deltakelsen i missekonkurransen som en positiv ting.

– Det kunne vært en gøy fun fact. «Jeg er Miss Universe».

universitas@universitas.no

Vi prøver å *blende* inn blant SiOs sterkeste

Morgenidyll på studentyoga, pysete Muay Thai og *burpees* til man ikke orker mer. Universitas har testet hva SiO Athleticas gruppetimer har å by på.

Gruppetrening

Tekst Selma Omdal Ergo og Julia Bueso
Illustrasjon Maria Mogens Bø

Mandag klokken 08.00: Functional Strength med Martin O. på Blindern

Jeg er tidlig ute til Functional Strength, og Martin O. spør meg om jeg hadde en god helg mens vi henter vekter. Rommet fylles gradvis opp med kvinner. Alle stiller seg bak hver sin *step*-kasse og går søvnig i gang med oppvarmingen. Martin O. løfter energinivået: «Come on guys. Let's go». Vi gjentar *lunges*, *squats*, og *snatches*. Tolv repetisjoner, i tre sett. Intensiteten er ikke for høy. Martin O. forteller at han har fått tilbakemelding på at han teller for fort, så denne gangen teller han saktere. Heldigvis for meg. Jeg står klemt opp til varmeovnen som av en eller annen uforståelig grunn er

på. Men det er SiOs feil, ikke Martin Os. «Let's go, guys», gjentar Martin. Han skruer opp volumet på musikken, han spiller afrobeat og tropical house. «And now we're gonna pick up the barbell, and we're gonna bend forwards». Markløft. «Straight backs guys», minner Martin oss på. Det eneste Martin O. sier på norsk er: «Bra jobba», og rommet smiler. Også jeg er tilfreds med egen innsats, fram til vi blir bedt om å gjøre *burpees*. Jeg hopper opp og hiver meg ned på gulvet, om og om igjen. Timen blir intensiv likevel. Svett og våken takker jeg Martin og sier: «See you». For vi ses neste mandag.

Tirsdag klokken 16.35: TRX Basic med Daniel P. på Blindern

TRX kunne vært navnet på en ekstrem-sport, men det er bare styrketrening med slynger som henger fra taket. Daniel P. synger med til musikken mens han sperrer av området som om det var sikkerhetskontrollen på en flyplass. «Has everybody attended a TRX class before?», spør Daniel. Klassen nikker bekreftende. Den består av profesorer som så vidt kjenner meg igjen, og ferske studenter med hetta trukket over hodet. Vi er få der vi står i en slags sirkel på utstilling foran alle som løper på mølle. Det stopper ikke oss! Daniel iler til for å hjelpe meg å justere slyngen, jeg lyser åpenbart nybegynner. «Straighten your back», sier Daniel til side-

kameraten min. «Lower your shoulders», sier han til en kvinne i et pilates-outfit. Min tur igjen: «Activate your core». På tross av Daniels veiledning er alle øvelsene litt mer kompliserte enn med vekter. Hvor høy skal slyngen være nå? Står jeg nok på skrå når jeg tar en *push-up*? Jeg klamrer meg til slyngen for harde livet og har stadig knekk i håndleddene mens jeg senker meg opp og ned. Vi beveger oss over til bein. Slyngene svinger fra side til side mens vi ligger på ryggen med føttene i løkkene og løfter på rumpa. Jeg løfter litt vel mye på ryggen i stedet, og Daniel stiller seg over meg: «glutes». Jeg skjelver mens jeg gjør øvelsen, vi er flere om det. Daniel gjør alt han kan for at vi skal få det til – det er nesten som å ha en PT.

Mandag klokken 10:00: Pilates med Sonya M. på Vulkan Athletica

I går kjøpte jeg to mugger pils på Syng og røyka med begge hender utenfor Café Sara. I dag klokken 10:00 entrer jeg pilatestimen med Sonya M. på Vulkan. Kan det anbefales? Nei. Kan det gjennomføres? La oss sjekke. Pilates. En gang brukt for rehabilitering av soldater. Nå brukt med et håp om å få søte, definerte armmuskler. Og for estetikken, selvfølgelig. Jenter puller opp med små omslagstrøyer og korte *bodysuits* med lav rygg. De rutinerte puster høyt i takt med Sonya. De beskjedne pushes av Sonyas «gentle parenting». «Her skal vi

ikke være flaue over å puste ordentlig», roper hun, mens vi ligger på ryggen og cruncher for harde livet. Pilates er tungt og godt. Vi trener tisse-muskelen, eller noe, ved å legge et sirkelformet redskap mellom innsiden av lårene og skvise igjen og igjen. Sonya tar oss gjennom flere seige koreografier for rumpe, rygg og mage. Man utfordrer virkelig kjernemuskulaturen. Noen slipper en fis i rommet og Sonya sier at det er «lurt å være litt var på hva man spiser før timen». Det siste jeg spiste var fries med aioli på Sara. Jeg går ut derfra og føler meg som en komplett spiller.

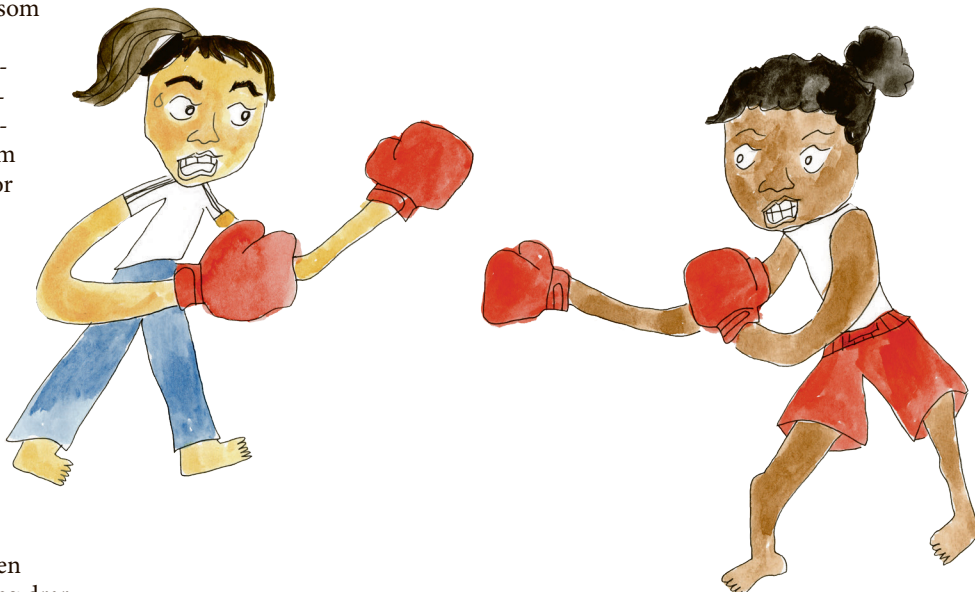
Onsdag klokken 16.30: Muay Thai med Pål S. i Nydalen

Det blå gummigulvet er dekket av store, barbeinte menn i korte shorts da jeg stikker hodet inn døra. «Hei! Jeg har ikke meldt meg på, men kan jeg bli med?», spør jeg treneren med mitt søte smil (Glemte jeg å nevne at jeg er bannlyst fra å melde meg på flere gruppetimer?). «For det første: det er ikke lov med sko på matta», svarer han. «For det andre: dette er en *ordentlig* kampsporttime.»

Det er kun én annen jente her. Naturligvis ender vi opp som et par. Pål S. sier høyt for hver nye øvelse: «Nå bytter alle partner og program... bortsett fra dere da» og titter på oss. Vi er *lucky losers*, slipper i alle fall å bli banka av de andre muskelbuntene. Men det sparkes og sparkes, altså. Jeg sparker jenta i leggen flere ganger, og hun sparker meg. Jeg sparker henne mot hodet, hun sparker meg i hofta. Vi klynker «au» når sparkene treffer oss, selv om vi har beskyttelsesputer fastspent på kroppen. Putene

lukter stinkegutt. På dem står det «fight», men jeg tviler på at de bevegelsene vi retter mot hverandre kan klassifiseres som «fight».

De store gutta derimot, går gjennom alle de forskjellige kombinasjonene på imponerende vis. Jeg ser sjeldent testomiljøer på så nært hold som dette. Jeg takker alle høyere makter for at en annen kvinne på samme nivå bestemte seg for å delta på akkurat denne timen. Mellom sparkene har vi (jentene) beskjedne salsapauser hvor vi vriker på hoftene til den intense musikken som dundrer fra høyttalerne. Jeg må si såpass: Tross machomiljøet, var treneren veldig behjelpelig overfor oss. Og på slutten, da jeg mørbanket slepte meg selv og mine påbegynte blåmerker ut døra, sa han at vi hadde hatt en overraskende god innsats. Kanskje jeg drar igjen, om jeg tør.

Torsdag klokken 08:45: Yoga Flow med Tobias F. på Domus Athletica

Utenfor vinduet er himmelen lys rosa og fra anlegget siver klimprete og drømmende musikk. Strødd rundt på yogamattene sitter kvinner med langt hår, yogabukser og singletter som avslører snirklete tatoveringer. Klassen venter med beina i kors og øynene lukket. Jeg etterligner dem og setter meg til rette på matten.

Tobias F. ønsker alle velkommen med myk stemme. Vi begynner å varme opp med å strekke oss ned mot tærne våre og så opp mot taket. «Listen to your body, do what's right for you today. If that is to spend the entire class in child's pose, you do that»,

sier Tobias F. Den eldre damen ved siden av meg tar ham på ordet.

På Yoga Flow er poenget å puste. Vi puster mens vi gjør ulike yogarutiner. Først sakte, så raskere. Vi puster inn mens vi holder en *pose*, og ut når vi går over i neste. Når vi må løfte beinet mens vi står i *downward facing dog*, og vri det over til siden, koster det meg så mye at jeg glemmer å puste. «Strong yogis», sier Tobias da.

Baby cobra, mountain pose, warrior two. Vi *flower* raskt gjennom øvelsene, men stillingene er såpass enkle at selv jeg får det til.

Vi avslutter på ryggen under et lite fleecetepp mens vi puster med magen. Vi er myke og varme og klare for å starte dagen. *Namaste!*

Fredag klokken 17.00: Ultimate Rythm med Theresa S. på Centrum

Rommet er stort og mørkt. Helt fremst står de mest drevne folka i klassen: En eldre dame med hvitt, kort hår. En rødhåret kvinne kledd i magentafarget treningstøy fra topp til tå. Og to atletiske, yngre jenter med platinablondt, langt hår. De er «main characters». Rommet fylles etter hvert opp av statistene. Vi står på rekke og rad og ruller på forskjellige ledd før start.

Theresa S. er tysk, tror jeg. Hun er også en solstråle. Hun hilser på alle, vitser vennskaplig med kjente fjes, og gir trygge nikk og blunk til nye. Slik er stemningen satt for resten av timen. Vi er trygge her. Trygge mens vi rister ræva av oss. Vi danser i femtifem minutter, med to korte pauser mellom. Bevegelsene er en cocktail av klassisk Zumba og koreografien fra Nicki Minajs «Anaconda»-musikkvideo.

Koreografien går nokså fort, men er overkommelig for en som kommer inn midt i semesteret. Fordi det handler ikke om å være best på Athletics gruppetimer. Det gjør ingenting om jeg hopper, når jeg egentlig skal *squatte*. Eller om jeg snurrer, når jeg egentlig skal stå stille. Det viktigste er «ATTITUDE! Come on guys, put some respect on Rihanna's name!».

Theresa S. synger med til Rihanna-bangeren, mens vi hoier og ler av glede og twerker oss ned i en *squat*. Menn som kvinner, gamle som unge, tykke som tynne, lange som korte. Vi går alle ut av salen, svette, med et lurt smil om munnen. Klare for nok en helg.

SAMARBEID: Halvor Tyseng og Jonas Timmann Mjaaland samarbeider fortsatt med CCSE, der de startet arbeidet sitt.

Skapte prisvinnende KI-verktøy ved siden av studiene

Tre masterstudenter fra Universitetet i Oslo har gått sammen om å forene forskning og næringsliv. Det har resultert i deres eget KI-verktøy.

Innovasjon

Tekst Torkil Eldegard Heie
Foto Adrian Heggem Misfjord

Masterstudentene Halvor Tyseng (25), Jonas Timmann Mjaaland (26), og Markus Kreutzer (26) har vunnet en prestisjetung pris for arbeidet de har gjort med KI-verktøyet Dante (Deductive Content Analysis Using Text Embeddings). Prisen ble delt ut under Den europeiske konferansen for kunstig intelligens (ECAI).

Startet arbeidet på UiO

Suksesshistorien begynte da studentene fikk jobb på et sommerprosjekt på Senter for beregningsorientert realfagsutdanning (CCSE) ved Universitetet i Oslo (UiO). Der skulle de utforske hvordan kunstig intelligens (KI) kunne brukes både i undervisning og i forskning. Prosjektet var så vellykket at de fikk heltidsstillinger som vitenskapelige assistenter ved senteret. De så et behov for forskningsbasert KI i næringslivet og etablerte Reliable AI for å dekke det.

– Masterstudiet har blitt en hobby. Arbeidet med Reliable AI tar mesteparten av tiden vår, forteller Tyseng.

Universitas møter Tyseng og Mjaaland på CCSE. De har jevnlig kontakt med tidligere kollegaer, men har egentlig kontorer i Gamle Aker kirke. Reliable AI har blant annet samarbeidet med Tor Ole B. Odden, førsteamanuensis ved CCSE.

– Vi lager verktøy som assisterer forskere med å sortere gjennom store mengder tekst. Tusenvis av artikler kan sorteres etter tema og innhold langt raskere enn vanlige litteraturanalyser, sier Tyseng.

Mjaaland forklarer hvordan teknologien fungerer:

– Verktøyene er gode på å forstå naturlig språk. De gjør dette ved å fremstille likhet i mening som nærhet i rom. Forestill deg et tredimensjonalt rom der ord og konsepter står hver for seg. Her vil ord og konsepter med lik mening

havne i nærheten av hverandre. En godt trent modell vil for eksempel koble «BI» med «båtsko» og «Blindern» med «lusekofte»

Skiller seg fra større aktører

Det er betydelig forskjell mellom arbeidet til Reliable AI og andre KI-aktører. Reliable AI ønsker å forsterke læring, og Tyseng synes at store KI-selskaper som OpenAI ikke er gode nok på dette.

– Våre verktøy er ikke generative, de skriver ikke tekst for deg. Det er stor etterspørsel etter generative modeller, og mange av

nyttig du ikke visste om hvis du bruker våre verktøy. Men vi erstatter ikke finlesing eller grundig kildearbeid. Målet er å kunne gi oversikt i eller finne informasjon i store mengder tekst, sier Mjaaland og legger til:

– Det er som en eksisterende tekstsøkefunksjon på steroider.

Ifølge Mjaaland har den høye nøyaktigheten til Reliable AI sine verktøy gjort det mulig å samarbeide med Rettsdata og flere advokatfirmaer.

– Det er egentlig litt tilfeldig at vi begynte med juss. Feltet har lignende krav til kvalitet som akademia. Det kreves detaljert og nøyaktig arbeid. Vi kan fjerne mye av grovarbeidet med literatursøk med våre produkter. Det har vært god etterspørsel fra advokatselskaper som vil spare tid og frigjøre ressurser til annet arbeid.

KI vokser i Europa

Verktøyene til masterstudentene er en del av den raske KI-utviklingen som har foregått de siste årene. Europa konkurrerer med Kina og USA for å få et forsprang i bransjen. Tyseng synes EUs satsing er en god idé.

– Forslaget om et felles europeisk KI-forskningscenter høres bra ut. Det er lurt at flere enn Kina og USA lager denne typen teknologi.

Mjaaland legger til:

– Vi lager verktøy som passer godt med EUs mål og regelverk. Det er trygg KI med klare rammer, brukeren har god kontroll på hva som har blitt gjort. Du kan kalle det en enkel og grei «stabbur-KI.»

Norge ikke bra nok i lengden

Morten Irgens har hatt et mangeårig engasjement for utviklingen av KI i Europa og Norge. Han har en doktorgrad i informatikk innen kunstig intelligens, og er medstifter av flere KI-organisasjoner.

– Europa har dyktige univer-

Masterstudiet har blitt en hobby

Halvor Tyseng (25), medgrunnlegger i Reliable AI

siteter, men evnen til å omsette kunnskap til verdier for samfunnet er ikke god nok.

Irgens synes Norge er et godt sted å starte bedrift. Til gjengjeld er det vanskelig å vokse seg stor her. Bedrifter får god hjelp til etablering, men en rekke forhold gjør det vanskelig å ta bedriften videre.

– Mitt råd til studenter som ønsker å satse, er derfor å hente mest mulig fra Norge i tidligfasen, for deretter å ta initiativet videre til et annet land. Går det skeis, kan du alltid flytte tilbake til Norge. Her havner du ikke på gaten.

Veien videre

Reliable AI har ferdige produkter og flere kunder. Det som mangler er investeringer så selskapet kan vokse.

– Norge er ikke så flinke til å investere i KI. Innovasjon Norge skal støtte denne typen prosjekter, men har kuttet budsjettet for å investere i oppstartsbedrifter grunnlagt av nyutdannede studenter. I det private er det også mangel på risikokapital, sammenlignet med våre nordiske naboer, sier Mjaaland.

Direktør for Oppstart og skalering i Innovasjon Norge Kaja van den Berg opplever stor interesse for å starte bedrift blant studenter, men at finansiering mangler.

«Vi har en god og en dårlig nyhet når det gjelder studentinnovasjon,» skriver Berg til Universitas.

«Den gode nyheten er at vi i utlysningen til årets Stud-ENT utlysning har en økning av masterstudenter som har søkt om midler til å realisere sine ideer. Den dårlige nyheten er at vi har fått et stort kutt i våre ordninger i statsbudsjettet, og at det betyr at nåløyet for å nå opp i årets konkurranse blir trangt.»

Berg håper at studenter som får avslag på søknaden sin i år, ikke gir opp.

«Avslag på søknaden behøver ikke å bety at vi ikke har tro på prosjektet, men at Innovasjon Norge har fått svært begrensede midler til gründere i årets statsbudsjett.»

SEKS AV TI STRØK I MATTE: – Alarmklokkene bør ringe

BEKYMRET: Leder i Lærerstudentene Joanna Melby Myhre er bekymret for hva høyt frafall vil gjøre med studiemiljøet.

Lærerstudenter som ble tatt opp til lektorutdanningen uten karakter fire i matte stryker mye oftere enn de med fire eller høyere. Resultatet kan være økt frafall på studiet, advarer leder for Lærerstudentene.

Lektorutdanning

Tekst Ingemar Stirling Gundersen
Foto Yasser Majidi

Blant studenter på grunnskolelærerutdanning 1.–7. trinn som var tatt opp uten kravet om karakter fire i matematikk, strøk 60 prosent høsten 2025. På grunnskolelærerutdanningen 5.–10. trinn var strykraten 45 prosent. Det viser tall Nokut (Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen) publiserte i januar.

Til sammenligning strøk henholdsvis 26 og ni prosent av dem som innfridde opptakskravene. Tallene omhandler nasjonal deksam i faget, altså en eksamen som er lik over hele landet og er en av flere vurderinger innenfor et emne.

Hvis det er én karakter som skal ødelegge, er bra at det finnes andre måter å komme inn på

Mia Tangen (24), lærerstudent

Endring i regler

Under den borgerlige regjeringen var karakter fire i matte på vitnemålet fra videregående skole et absolutt krav for opptak til lektorutdanningen. Den rødgrønne regjeringen endret karakterkravet i 2022. Da kunne man få opptak med karakter tre i matte, med forbehold om karaktersnitt fire i øvrige fag. Regjeringen åpnet i 2024 for at 35 læ-

rerutdanninger skulle få unntak fra karakterkravene, med hensikt om å øke antall søkere til lærerutdanning og dekke behovet for lærere.

Mia Tangen (24) går fjerde året på lektorutdanningen år 5.–10. på Oslo-met. Selv om hun mener strykraten er bekymringsverdig, understreker

hun at man kan være en god lærer uten å bestå mattekravet.

– Det er fint at det finnes andre måter for at de som har skikkelig lyst til å bli lærer kan bli det. Hvis det er én karakter som skal ødelegge, synes jeg det er bra at det finnes andre måter å komme inn på, sier Tangen.

Strykraten har skapt en het debatt rundt hvem som skal kunne

få opptak til lektorstudier. Den 25. januar stilte Venstre-leder og lærerutdannende Guri Melby et skriftlig spørsmål til forsknings- og høyere utdanningsminister Sigrun Aasland (Ap) om endring i adgang til dispensasjon fra opptakskravene i lys av tallene.

Aasland svarte med at selv om hun deler Melbys engasjement for godt kvalifiserte lærere, er økning i søknadstall til lærerutdannelsen viktig. Aasland bemerket også at strykratesen som helhet har sunket, og at det er positivt. Ifølge Nokut er nemlig strykratesen redusert det siste året til 33 prosent for dem som studerer 1.–7. trinn, og 21 prosent for dem som studerer 5.–10.

– Bør bekymre alle som er opptatt av kvalitet i skolen

Medlem av Stortingets utdannings- og forskningskomité Monica Molvær (H) er lite fornøyd med utviklingen.

«Nå ser vi konsekvensene av regjeringens politikk i form av alvorlig høy strykratesen på deleksamener blant studenter som er tatt opp uten krav til karakter i matematikk. Alarmklokkene bør ringe når så mange stryker underveis i studiet», skriver Molvær i en e-post til Universitas.

«Strengere krav kan gi noe lavere opptakstall til lektorutdanningen neste år. Men alternativet er lavere kvalitet og større risiko for frafall senere i studieløpet. Skolen trenger faglig trygge lærere som kommer ut i andre enden av studiene, ikke flere som begynner studiene uten å fullføre», skriver Molvær.

Lederen for Lærerstudentene i Utdanningsforbundet, Joanna Melby Myhre, er enig med Høyre i å stramme inn dispensasjonene, men mener det ikke bare bør gjelde matematikk.

– Vi er kritiske til at alle som har ønsket det har fått dispensjoner fra opptakskravene til lærerutdanningen. Vi mener kravene sikrer at alle studenter har forutsetningene for å fullføre studiet, sier Myhre.

Myhre legger til at det er en utfordring at studentene med innvilget dispensasjon har høy strykrate, blant annet med tanke på studiemiljøet.

– Det er store konsekvenser for den enkelte student, som må ta opp igjen en nasjonal deleksamen og kanskje ikke kommer seg videre. Dette har stor konsekvens for studiemiljøet. Hvis det blir store frafall, merkes det godt, særlig på lærerutdanningene hvor ikke studieplassene er blitt fylt opp de siste årene, sier Myhre.

– Vi har ikke åpnet døren for alle Førsteamanuensis for lærerutdanning ved Oslo-met James Gray synes tallene fremstilles mer negativt enn de i realiteten er.

– Nasjonal deleksamen har en rigid struktur, som påvirker sensorvurdering, sier Gray.

Gray påpeker at det er en vanskelig eksamen og mener strykraten ikke bare er grunnet studentene,

men også vurderingsformen. Gray er uenig i at alle og enhver kan komme inn på studiet, selv etter at man åpnet opp for dispensasjon.

– Vi har ikke åpnet dørene for alle, som enkelte hevder. Man tren-

LÆRERSTUDENT: Mia Tangen (24) er mer bekymret for at skolen får flere ufaglærte.

ger fortsatt generell studiekompetanse for å kunne søke lærerstudiet. Det er mye oppmerksomhet rundt matematikkarakteren, men det er flere som strever med for eksempel de språklige fagene.

Lærerstudenten Tangen har hørt fra medelever at matteprøvene kan være vanskelige, men at god matte-

Hvis det blir store frafall, merkes det godt

Joanna Melby Myhre, leder i Lærerstudentene

forståelse på metaplan er viktig for å kunne følge opp elevene effektivt.

– Man setter en grunnstandard hos de små barna som tar det med seg resten av livet. Man har en stor innvirkning på dem. Man må kunne matematikk på et godt nok nivå for å skjønne hvorfor en elev alltid regner på feil måte, sier Tangen.

IKKE OVERRASKET: Monica Molvær (H) hevder Høyre advarte regjeringen mot utviklingen.

Tangen syntes det er bekymringsverdig hvis karakterkravet fører til flere ufaglærte i skolen.

– Man ser mye av det, spesielt i osloskolen. Det er mye vikarer, og da er det bedre å ha utdannede lærere, uansett nivå. Man må jo bestå alle fagene for å kunne få graden, sier Tangen.

International Students Out of Norwegian Soc

International students waiting for a Norwegian ID number struggle to get paid, open a bank account, or access most essential services. Some wait months, often without knowing where their application stands.

Personal ID

Tekst Emma Louise Hegre
Foto Ingrid Hamsund
and Yasser Majidi

– You don't exist in the Norwegian society without this number, says Eloise Rae Hammermeister-Smith (19).

Hammermeister-Smith arrived in Norway last August to study Art at Strykejernet Kunsthøgskole. It was their first time living abroad, and their first encounter with foreign bureaucracy.

They booked their initial Tax Administration appointment months in advance.

– My first appointment was confirmed in June, then I moved here at the end of August, and the appointment was in September.

– After that, I had to wait a couple of weeks to register with the police, and then two or three more weeks to finally get my ID number.

Hammermeister-Smith now considers themselves one of the lucky ones. In total, they only had to wait a couple of months before finally getting paid for their part-time job.

– I got lucky, and I don't know why.

– A friend of mine from work can't get paid. She still doesn't have the number.

From Waiting to Living

Receiving their ID number marked a turning point for Hammermeister-Smith.

– It was a big day when I got my personal number. It came in the mail, and then I had a «pils» to celebrate.

– Because you can't do anything without this goddamn number!

While some students receive a temporary D number, it often offers limited help. D numbers are given to those residing in Norway for less than six months and are meant to provide short-term

LOCKED OUT: International students waiting for their ID number can be left without access to essential services for months.

access to certain services. They do not provide the full rights of a permanent ID number, which for Hammermeister-Smith showed up in small but frustrating ways.

– I couldn't even go thrifting with my friends, because I couldn't pay with Vipps!

Not having an ID number significantly restricts daily life in Norway. Without it, most experience:

- **Digital Exclusion:** Electronic ID is required to access most digital services from public authorities, such as NAV, tax reporting, or official health portals, as well as many private ones.
- **Banking and Taxation Issues:** Opening a Norwegian bank account is almost impossible, and you cannot obtain a tax deduction or exemption card.
- **Limited Healthcare:** You will not be able to register with a GP, making access to non-emergency healthcare difficult.

– If I can't work, I can't use Vipps, and I can't even get a library card, then what am I even doing in this country? Eloise asks aloud.

– And in the meantime, you're

just waiting. You're stuck in a waiting space.

Appointment Limbo

Aileen Visser (22), a Master's student in Art History at the University of Oslo, had a similar experience.

– It was a lot of figuring things out at the start, she says. Mostly, I learned that I had to register with the police to basically show up and say, 'Hi, this is me, and I'm real'.

Booking that initial appointment, however, proved difficult. As new time slots appeared sporadically, she had to check for available appointments daily.

– I arrived in May, but it took me until July to confirm an appointment. Checking every day between May and July was just exhausting.

From start to finish, getting her ID number took roughly six months. In the meantime, Visser was issued a D number, which she says did little to help.

– With a D number, you don't get BankID, and BankID gives you access to *everything*. It was even hard to get a phone number.

Into the Void

Visser was also told at work that she couldn't get paid without a

UNEXPECTED MENTOR: Eloise Rae Hammermeister-Smith (19) felt forced to turn to ChatGPT for answers.

Norwegian bank account. As a result, her salary was sent to her Norwegian boyfriend's account.

– It felt wrong, and I didn't

want that, Visser says. But I didn't really have a choice.

Asked what would have happened without someone Norwegian

S Locked iety

to help, Visser laughs.

– No clue. I honestly don't know. For Aileen, however, the most difficult part was not the paper-work itself, but the silence.

– It was scary waiting for Skatteetaten, she says. They told me it could take six months, and I kept thinking, what if I sent something wrong? Do I have to wait another six months?

She wishes there had been more information throughout.

– They really just need to update people more. Even something on their website showing where your case is in the process. It personally just felt like I threw my application into the void.

Taxing Beginnings

Both students describe their overall experience with Norwegian bureaucracy as mostly positive. Still, they were surprised by the initial tax rate applied before receiving their ID numbers.

– As a foreigner, you're automatically charged 25 percent tax unless you opt out. And the information about that is *super* iffy, Hammermeister-Smith says.

– If I didn't educate myself, or if I didn't have roommates who had gone through the same thing, I wouldn't have figured this out.

Visser applied for a tax exemption card with her D number, but it made little difference.

– I applied for a «frikort», but I still got the 25 percent tax. And it was only now, after I got my ID number, that they stopped taxing me. So I don't really know how that works.

PAYE (Pay As You Earn) is a voluntary tax scheme which foreign workers automatically join when applying for a tax deduction card in Norway. Under this scheme, workers are taxed a fixed percentage, and will not receive a tax return or a tax assessment notice.

If your income is below the taxable threshold and you plan to reside in Norway for a full year, you can apply for a tax exemption card. The Norwegian Tax Administration explains in an email to Universitas that they do not have a specific obligation to inform students about this compared with other groups, but ensures that any excess tax will be refunded.

– If too much tax is withdrawn, and the person is in PAYE, the excess tax will automatically be refunded the following year. If said person leaves PAYE, a regular tax assessment will be carried out, and any overpaid tax will be refunded then.

Speeding Up the Process

Jørgen Sperle, Deputy Director at the Norwegian Tax Administration, says preparation can reduce your wait for an identification number.

– The better informed your case is, the faster it will proceed, Sperle informs.

He explains that a common mistake is submitting incomplete addresses.

– We need a verifiable, reliable address. Not just a postcode.

You don't exist in Norwegian society without this number

Eloise Rae Hammermeister-Smith (19), Art student at Strykejernet Kunsthøyskole

Sperle's main advice to international students is to read up on the process ahead of your initial meeting, and make sure you provide any documents confirming the legitimacy and duration of your stay. – Preparing all of your documents ahead of time gives you more control over the situation and can speed up the process significantly. By also preemptively uploading what we need from you, any gaps in documentation can be spotted early.

He adds that you are free to contact them while waiting for your results.

– If the processing takes a long time, which sometimes is bound to happen, you can always contact the Tax Administration online or by phone. After the initial meeting, you will be given a case number to refer to.

– There's good information about this on our website, too, he adds.

The main advice from both Hammermeister-Smith and Visser to other students is to get started as early as possible.

– I ordered the appointment months before moving here, and that was smart on my behalf, Hammermeister-Smith says.

– And then definitely look into taxation! they add.

Visser, however, recommends taking a breather.

– Once you've gotten the appointment, there's no need to stress that much. Because in my case it was handled properly, it just took a while.

ANNONSE:

AVIS

**Pen sum
for studenter:**

MORGENBLADET

**10 uker for
10 kroner**

Deretter 50 % studentrabatt

Bestill på morgenbladet.no/student

Dagsavisen

50% studentrabatt
på Dagsavisen!

Kr 150,- per måned

STUDENTBOLIG

**ANKER
STUDENTBOLIG**

**På leting etter
et nytt hjem?**

www.ankerstudentbolig.no

MUSEUM

Nasjonalmuseet

Utstillinger • Arrangementer
Åpninger • Klubbkveld • Bibliotek
Foredrag • Samtaler

Student under 30 år: 120,-
Medlem U25: 349,-

Astrup Fearnley Museet

U25-medlemskap	190,-
Studentbillett	100,-
Under 20	Gratis

Tilbudsguiden

HÅRFJERNING - LASER

OSLO LASERKLINIKK

Oslo Laserklinikk tilbyr et bredt spekter av både medisinske og kosmetiske hudbehandlinger, utført av lege og helsepersonell med over 20 års erfaring.

Vi har alle typer moderne laserteknologier for blant annet hårfjerning, pigmentflekker, blodkar, arr og hudfornyelse og alle typer injeksjoner med rimelige priser. Studenter vil dermed få ekstra rabatt hver gang på flere typer behandlinger og kommet til å spare mer.

Klinikken er kjent for å ha de mest konkurransedyktige prisene i Oslo, og vi ønsker å gjøre profesjonell behandling tilgjengelig også for studenter som ønsker trygge og effektive resultater.

DANS

SALSANOR UNG

GRATIS - FOR 15 TIL 23 ÅR!

TIMER I SALSA, BACHATA, REGGAETON M.M HVER SØNDAG!

SØNDAGER 13:30 - 15:30
SENTRALEN ØVRE SLOTTSGT 3

Bli SalsaNor UNG-medlem kr 50

www.salsanor.no

DANSESTUDIOET FOR ALLE

SUBSDANS

GRATIS PRØVETIME
30% RABATT

SUBSDANS ER ET VARMT OG INKLUDERENDE DANSESTUDIO MIDT I OSLO MED FOKUS PÅ KVALITET, DANSEGLEDE OG FELLESKAP! SUBSDANS.NO

HUDPLEIE

OSLO GLOW

AESTHETIC CLINIC

STUDENT RABATT

-10%

Din beste hud starter her

Avanserte hudbehandlinger på Pilestredet. Vi kombinerer moderne teknologi med personlig omsorg for frisk, strålende hud.

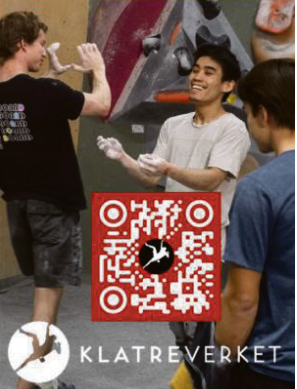

TILBUDSGUIDEN

**Gode tilbud
til
Oslostudenter**

KLATRESENTER

10 innganger til KR 94 pr stk
Du kan bruke 2 stk hver dag. Spleise?

KLATREVERKET

**STUDIER I OSLO,
MEN BOR LITT
UTENFOR BYEN?**

TRIADEN LØRENSKOG

VI HAR STUDENTPRISER

TriadenKlatresenter

STUDIEONSDAG

KOMBINER KLATRING OG STUDERING!

OSLO KLATRESENTER SKULLERUD

VI HAR STUDENTRABATT!

YOGA

STUDENTMEDLEMSKAP

YOGA

UBEGRENSET YOGA FOR KUN

599,- MND

www.leelagambleven.no

HELSE

Dr.Dropin

Fysikalsk

**Fysioterapeut og
kiropraktor med
studentrabatt**

Vi hjelper deg med alle typer muskel- og leddplager.

- Hjelp mot stiv nakke og hodepine etter lange lesedager
- Behandling av ryggplager knyttet til mye sitting eller tunge løft
- Linding av skulder- og spenningsplager fra PC-arbeid og studier

Se ledige timer

15% studentrabatt ved fremvisning av studentbevis ved oppmøte

drdropin.no/fysikalsk | 24 07 70 13

Risikorerer årevis i feng

KAMPVILJE: Lazar Dinić (24) tror studentenes kamp vil fortsette i mange år fremover, og at hele systemet må bygges på nytt.

gtsel for å protestere

Regimekritiske demonstrasjoner har herjet Serbia i femten måneder. Over 1000 aktivister har blitt arrestert – Lazar Dinić (24) er en av dem.

Aktivism i Serbia

Tekst Kajsa Ettrup Lilledalen, Younes Essahli Vik
Foto Adrian Heggem Misfjord

I en mørk og harry bar kalt Luster i sentrum av den nordserbiske byen Novi Sad, møter Universitas aktivisten Lazar Dinić (24). Barren har blitt et samlingssted for aktivister som ham, og han viser Universitas til et bord innerst i lokalet. Siden studentprotestene startet i november 2024, har Dinić tatt stor del i kampen mot det serbiske regimet. Han er nå siktet for forsøk på å styrte regimet og risikerer fem år i fengsel.

Blir overvåket

– Jeg startet med miljøaktivisme for ti år siden, men da var jeg ikke så profilert. Det er nok farligere for meg nå, forteller Dinić. I Serbia har det lenge vært frustrasjon rundt myndighetenes hemmelighold om blant annet utvikling av infrastruktur, og et savn etter at eliten holdes ansvarlig. Siden taket på togstasjonen i Novi Sad kollapset 1. november 2024 og drepte 16 mennesker, har studenter og aktivister i hele landet demonstrert.

Serbia har i lang tid vært omtalt som Balkans minst demokratiske land, blant annet av Freedom House, en partipolitisk uavhengig organisasjon som undersøker tilstanden til demokratier verden over. Ulykken i Novi Sad utgjorde den siste dråpen i et beger fullt av frustrasjon mot regimet. Nå har målet for demonstrasjonene utviklet seg fra ansvarliggjøring til et bredere ønske om systemendring og demokrati.

Som et av ansiktene utad for opprøret, har Dinić havnet i utfordrende situasjoner. I mars 2025 ble han pågrepet av serbiske myndigheter for forsøk på å styrte den serbiske regjeringen. Anklagen var basert på et opptak av en samtale Dinić og vennene hadde om deltagelse i en planlagt, fredelig demonstrasjon. Etter pågripelsen ble Dinić fengslet og senere satt i husarrest frem til oktober 2025. Han er fremdeles siktet og skal i retten i mai 2026. Selv mener han og flere organisasjoner at både arrestasjonen og innhenting av videoen var ulovlig. Myndighetene i landet mener derimot at arrestasjonene er nødvendige for å opprettholde offentlig orden. Siden protestene startet har over 1000 serbiske aktivister blitt arrestert, ifølge Civicus Monitor, et internasjonalt forskningsmedie som jobber for å gi innsikt i og for sivilsamfunnet.

Dinić forteller at han har blitt overvåket siden før arrestasjonen.

– Kan du fortelle om overvåkingen du har opplevd?

– Jeg vet ærlig talt ikke mye om det, annet enn at de har tatt opptak av telefonen min. De redigerte det, spilte det av på en regimevennlig TV-kanal og kalte oss terrorister. Etter det ble vi arrestert.

Hvis foreldrene mine vil fortelle meg noe, så tør vi ikke å ringe hverandre lenger

Lazar Dinić (24)

Studerte i fengsel

Dinić fullførte utdanningen sin i kulturstudier ved Universitetet i Novi Sad fra fengselet. Tiden i fengsel og husarrest foregikk samtidig som fakultetsblokade. Likevel klarte Dinić å studere.

– Det var faktisk morsomt, professorene mine sendte meg bøker og artikler.

Nå er Dinić foreløpig fri. Rettssaken, som er blitt utsatt til mai grun-

net aktors helseutfordringer, skal prøve Dinić for forsøk på å styrte den konstitusjonelle ordenen.

– Tror du overvåkingen fortsatt foregår?

– Ja, sannsynligvis. Hvis foreldrene mine vil fortelle meg noe, så tør vi ikke å ringe hverandre lenger.

Tross alvorret i det Dinić forteller, har han en lett framtoning. Latteren sitter løst og han snakker med et tonefall tilsynelatende blottet for bekymring. Han tenner røyk etter røyk og ser seg mye rundt.

– Vi er vant med alvorret, ikke sant? Kanskje det er en forsvarsmekanisme vi har utviklet, ler Dinić når Universitas påpeker positiviteten hans.

Dinić fortsetter å fortelle om hverdagen til flere aktivister.

– Arrestasjoner er vanlig, og politivold har blitt mer utbredt den siste tiden. Det skumleste er likevel å ikke skulle stå opp mot det som skjer, forteller Dinić, nå litt mer alvorstungt.

Historien gjentar seg

Foreldrene til Dinić var selv studentaktivister. De deltok på protester mot Slobodan Milošević-regimet etter Balkan-krigene på 1990-tallet, og deres aktivisme er mye av grunnen til Dinićs engasjement.

– Foreldrene mine tok meg med på min første demonstrasjon, og i oppveksten viste de meg do-

GRUBEYBY: Bor, byen Dinić har vokst opp i, har lenge vært en by med gruve drift.

FOTO: CUROVICS

kumentarfilmer om sin studentbevegelse, forteller Dinić stolt.

Samtidig uttrykker han et ambivalent forhold til foreldrenes kamp fordi problemene de kjempet mot stadig er relevante.

– Vi demonstrerte i 1996, både fordi valget var stjålet og fordi alles sosioøkonomiske situasjon var vanskelig, forteller moren Biljana Dinić.

Da hun og mannen Alexandar Dinić studerte, var Serbia underlagt sanksjoner grunnet krigen i Bosnia-Hercegovina. I en tid som skulle vært preget av håp, fikk folket vanskelige betingelser å leve under. Det førte til opptøyer.

– Vi brukte fløyter og alt som lagde lyd for at resten av befolkningen skulle «våkne», forteller Biljana og fortsetter:

– Studentdemonstrasjonene nå er annerledes, men målet er det samme som på 90-tallet. Vi ønsket et demokratisk land uten korrupsjon.

To generasjoner, én kamp

Studentbevegelsen som Biljana og mannen deltok i tok slutt i 1997. Da ble ordføreren for Beograd og senere Serbias statsminister Zoran Đinđić valgt demokratisk. Troen på en fredelig framtid spredte seg.

Nå som opprørsånden har våknet igjen i befolkningen, er foreldrene igjen engasjerte. De demonstrerer med sønnene sine, til tross for at det innebærer risiko også for dem. I Serbia opplever nemlig mange offentlig ansatte økt usikkerhet om stillingen sin. Flere har mistet jobbene av å delta i protester. Biljana og Alexandar er begge lærere, men det hindrer dem ikke i å kjempe for befolkningens rettigheter.

– Etter alt vi har vært gjennom, kjennes det ikke så smertefullt. Vi er ikke redde for å få sparken, sier Biljana.

Da sønnen deres ble arrestert, var Biljana og Alexandar i Beograd med sin andre sønn for å demonstrere. Da fikk de nyheten

om at Dinić og fem andre venner hadde blitt arrestert for å være «terrorister».

– Vi var rystet, vi visste ikke hvor han ble holdt. Vi fikk ingen informasjon, annet enn fra advokaten hans, forklarer Biljana og Alexandar.

– Han blir nå siktet for noe han ikke har gjort, det eneste beviset de har er opptaket de sendte på TV, men det kan de ikke bruke i rettsaken, sier de videre.

– Vi håper at sannheten kommer frem, og at han blir behandlet med rettferdighet.

Ser fremover

– Jeg ville ikke deltatt om jeg ikke hadde håp.

Dinić er opptatt av at studentenes kamp ikke vil være ferdig med presidentens fall. For å unngå samme skjebne som foreldrenes generasjon, må prosessen om å endre systemet være vedvarende.

Før hverdagen ble full av protestaksjoner var planen hans å jobbe som musikkjournalist. Akkurat nå er han isteden med i et magasin som formidler daglige nyheter i tillegg til å dele informasjon på Instagram. Tiden strekker ikke til for å dra på konserter, nå er gatene førsteprioritet, forteller han entusiastisk.

– Planen min endret seg, men på en god måte, tror jeg.

Engasjementet til Dinić og familien handler ikke bare om én rettsak, ett regjeringsskifte eller én generasjon studenter. Den handler om rammene for et demokrati og folkets kamp for frihet. De hegner om retten til å protestere uten å risikere fengsel og retten til å stå i opposisjon uten usikkerhet om jobb, frihet og fremtid.

Universitas har lagt frem kritikken fra Dinić til den høyere påtalemyndigheten i Beograd, men ikke fått svar.

Foto: Privat

FAMILIEN: Hele Dinić-familien engasjerer seg i protestene mot regimet.

Sulten, sliten og fattig student? Null stress!

Universitas har nemlig samlet et knippe gode, rimelige og digge matretter fra ymse sjapper og restauranter i byen. *Bon appétit!*

Matguide

Tekst Redaksjonen i Universitas
Illustrasjon Maria Mogens Bø

Minusgradene har gjort sitt inntog, og den tykkeste delen av vårsemesteret er i anmarsj. Universitas-redaksjonen er godt lei av å trave rundt på le-

sesalen, til forelesning, for så å dra hjem for å lage middag.

Derfor har redaksjonen stukket hodene sine sammen og kommet opp med de beste spisestedene i Oslo, hvor en sulten student kan spise seg god og mett. Universitas har ingen egen Vink-jente (ennå), men å pusle sammen en god gammeldags guide, det evner vi:

1. Kom deg utenfor Ring 1

I fjor skrev Universitas en guide til steder oslostudenter kan besøke utenfor Ring 1. Men av en eller annen grunn mangler denne skatten på listen. Bare et steinkast unna Høyenhall T-banestasjon øst i Oslo – i en retro, blå bod – ligger Papa Rosa Pizza. Her får du pizza, kebab og hamburger til gode priser. Til den nette sum av 119 kroner kan du få en rulle-kebab i rykende ferskt, hjemmebakt brød.

Adresse: Østensjøveien 67

2. Tre typer pizza

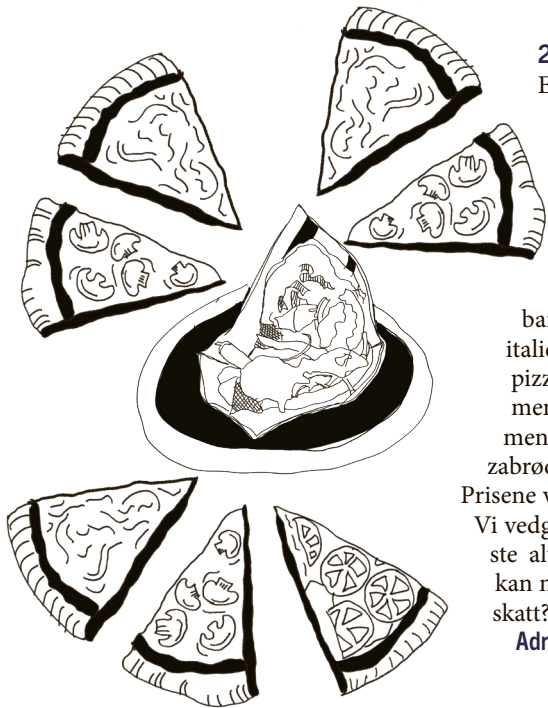
En i Universitas-redaksjonen kaller La Cetta ved Bislett «en nasjonalskatt».

Det er store ord, men en kjapp titt på menyen taler til fordel for vedkommendes sak. De har nemlig ikke

bare én pizzasort. De serverer italiensk, gourmet og innbakt pizza. I tillegg har de kebab på menyen. Hvis du elsker rikelige mengder smeltet ost på deilig piz-

zabrød, er dette som sendt fra oven. Prisene varierer fra 195 til 245 kroner. Vi vedgår at det ikke er det rimeligste alternativet. Men hallo, hvem kan motstå en vaskeekte nasjonal-skatt?

Adresse: Thereses gate 51

3. FJOH, her har de billig-ish PHO!

Retten er en vietnamesisk gave til norske ganer. I denne kulden, som redaksjonen har klaget så fælt over, er det helt nødvendig med en god pho-suppe å varme seg på. Midt i sentrum, på Dalat Café, får du en frekk biff-pho til 259 kroner. Den holder deg mett i lang tid, og kroppstemperaturen blir såpass høy at du kan plugge ut varmeovnen etterpå. Vips har du spart på strømrégningen også!

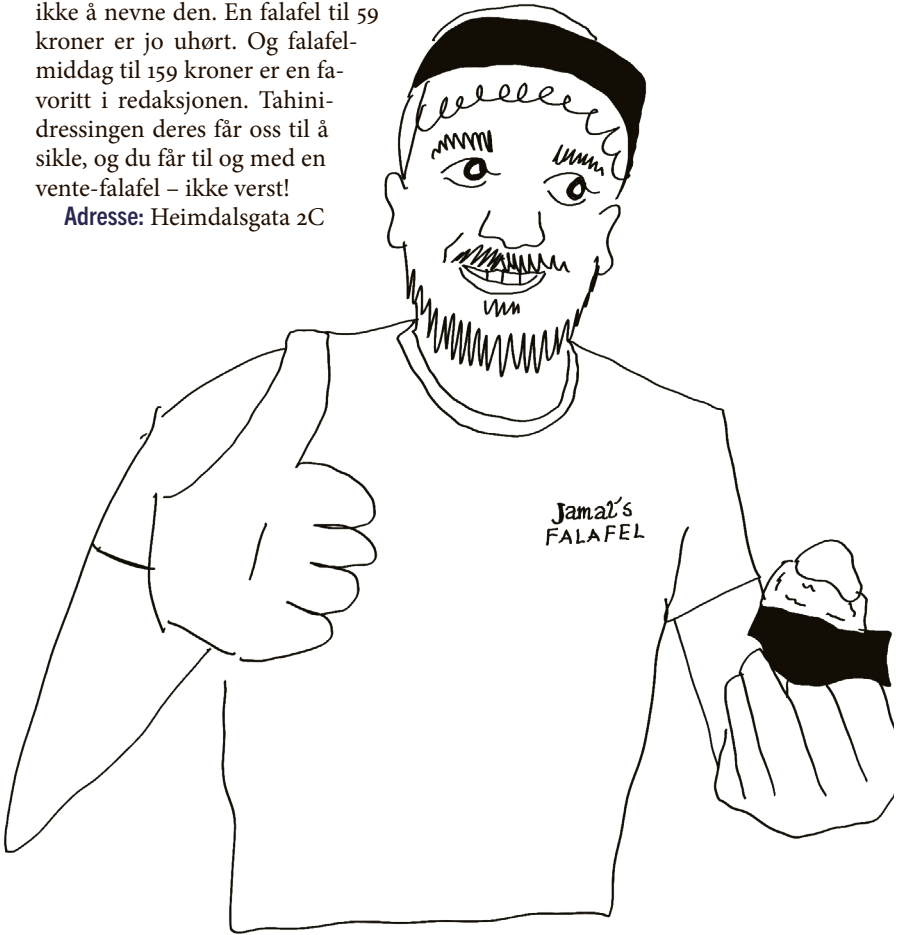
Adresse: Torggata 27

4. Friterte kikerter til å dø for

Ja, vi vet det. Jamals Falafel har du sannsynligvis allerede hørt om. Men her er det for godt, og for rimelig, til ikke å nevne den. En falafel til 59 kroner er jo uhørt. Og falafel-middag til 159 kroner er en favoritt i redaksjonen. Tahini-dressingens deres får oss til å sikle, og du får til og med en vente-falafel – ikke verst!

Adresse: Heimdalsgata 2C

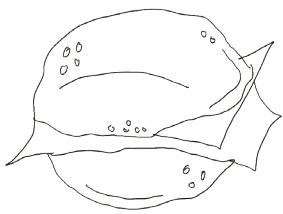

5. Digg focaccia på Ensjø (spørsmålstegn)

Det er ikke særlig mye å gjøre på Ensjø i utgangspunktet. Og ved første øyekast ser det ikke ut som noe av interesse skjuler seg i dette ellers gudsførlatte industriområdet. Men skinnen bedrar visst i Villa Grossistas tilfelle. Den gode, gamle pizzakjeden Villa Paradiso har åpnet en delikatessebutikk på Ensjø, og her får

du italienske oster og kjøttpålegg skvist mellom to oljete skiver med focaccia. Og ikke nok med det, prislappen er 55 kroner. Løp!

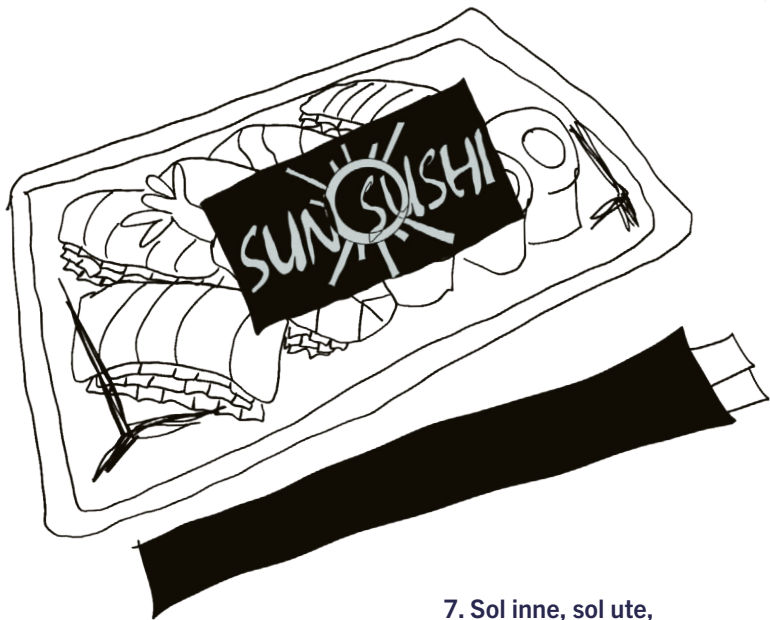
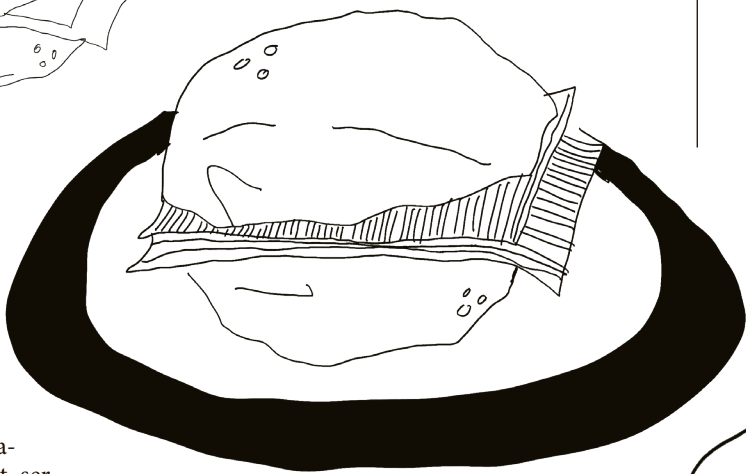
Adresse: Gladengveien 17

6. Ta deg en bolle

... med ost. Du vet, slik danskene gjør! På Frida bakeri serveres en av byens billigste boller med ost (BMO). Til 45 kroner får du rikelige mengder smør og umami-rik fransk comtéost servert i et lyst rundstykke. En perfekt frokost for en student på farta, synes vi.

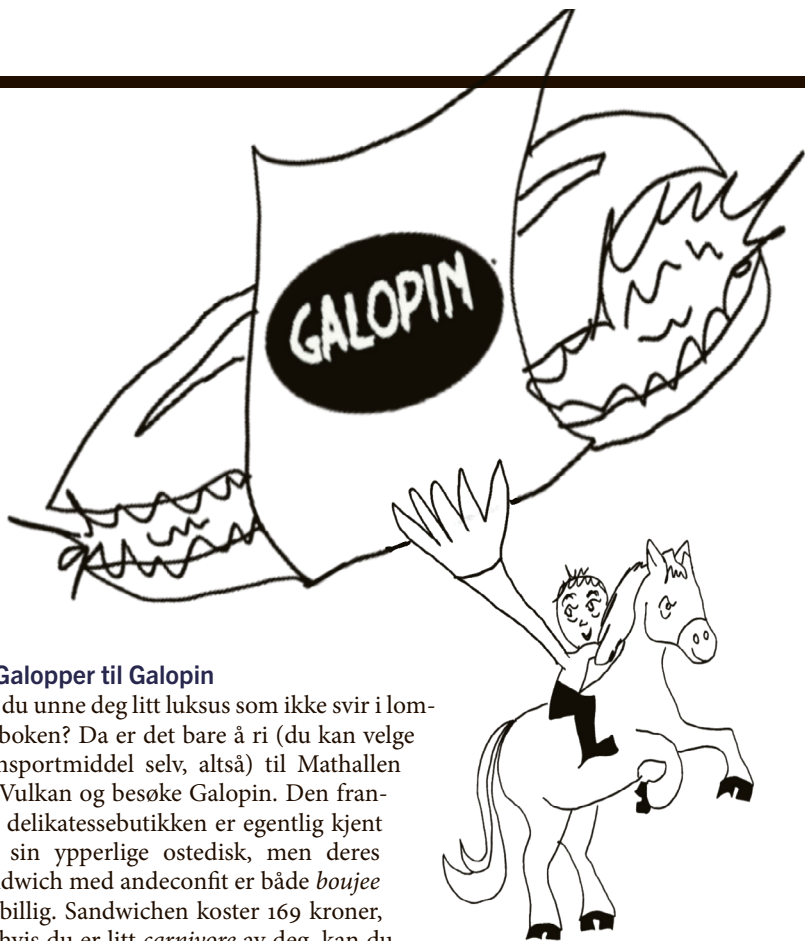
Adresse: Vogts gate 33

7. Sol inne, sol ute, sol i sinnet og sol i sushi

Vi holder oss på Torshov, på ingen ringere enn Sun Sushi. Onde tunger vil ha det til at risen her er litt tørr. Men redaksjonens vurdering er at tørr ris veies opp for med knallgode priser. 339 for familiepakken med 30 biter. Det er en sushibit-pris på 11,3! Dagens sushi med 12 biter ligger på 125 kroner, og en herlighet av en misosuppe ligger på 55 kroner. Slurp!

Adresse: Vogts gate 56A

8. Galopper til Galopin

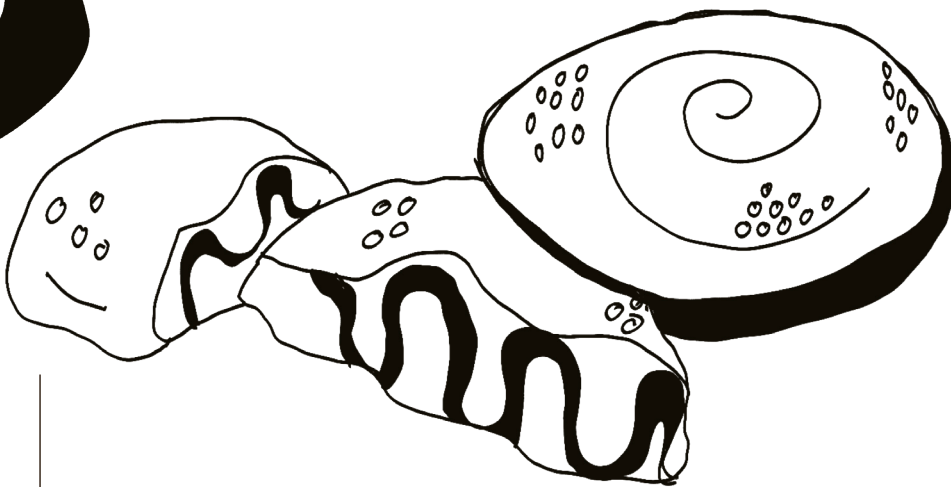
Vil du unne deg litt luksus som ikke svir i lommeboken? Da er det bare å ri (du kan velge transportmiddel selv, altså) til Mathallen på Vulkan og besøke Galopin. Den franske delikatessebutikken er egentlig kjent for sin ypperlige ostedisk, men deres sandwich med andeconfit er både *boujee* og billig. Sandwichen koster 169 kroner, og hvis du er litt *carnivore* av deg, kan du få ekstra andekjøtt for 189 kroner.

Adresse: Vulkan 5

9. Börek på Blindern

Hvis listen ikke gjør deg klokere på annet, er det tydelig at billige matskatter i Oslo trives på snodige plasser. Og du tenkte kanskje at vi hadde glemt å finne et sted i nærheten av et studiested? Å nei, du. På Dana bakeri ved T-banestoppet Forskningsparken får du hjemmelaget tyrkisk mat. Her serveres det blant annet börek og større retter som koster mellom 100 og 200 kroner. Er du lei av kantinen på Blindern, er det bare å ta turen hit.

Adresse: Niels Henrik Abels vei 40

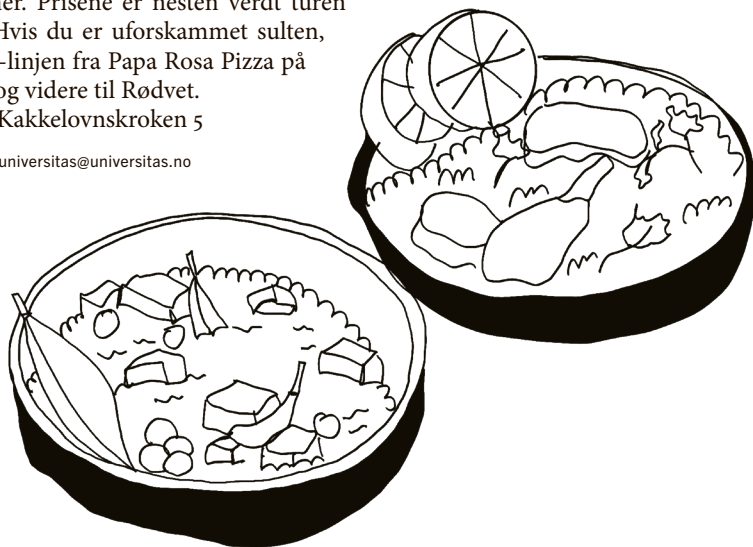

10. Mat i byens kriker og kroker

Vi avslutter guiden slik vi startet, ved en utkant på Oslo øst. Helt i hjørnet av byen, nesten på grensen til Lillestrøm, ligger Jaffna Food Corner på Rødvet. Her bugner det av indiske og srilankiske retter. Matmenyen har et prisspenn fra 129 til 139 kroner. Prisene er nesten verdt turen i seg selv. Hvis du er uforskammet sulten, kan du ta 4-linjen fra Papa Rosa Pizza på Høyenhall og videre til Rødvet.

Adresse: Kakkellovnskroken 5

universitas@universitas.no

DEBATT

Idé- og debattredaktør:
edvinvelle@gmail.com

Edvin Velle
983 10 619

KJØR DEBATT

Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Bryt reglene iblant!

Vi unge har jo vokst opp med korte videoer fra sosiale medier. Vi forstår sjargongen på inn- og utpust, og forventer nok kanskje at alle andre gjør det også. Det stemmer ikke, for den er faktisk ny for mange av de bittelitt eldre.

Min mor har nettopp begynt å *scrolle* på *reels*, og en hylende latter følger med. For videoene er jo så «utrolig morsomme». Og hvorfor det? På grunn av sjargongen, eller kodene vi tar for gitt, nemlig gjenkjenneligheten. Plutselig oppdager man at det man lenge trodde var private, rare tanker, deles av mange andre! I et øyeblikk skjønner du at du ikke er alene om å tenke akkurat sånn, og kanskje ligger latteren i en form for lettelse også: Jeg er ikke alene på denne jord!

Denne lettelsen og følelsen av fellesskap fikk jeg også etter å ha lest ansvarlig redaktør i Under Dusken Håvard Stenstadvolds lederartikkel: «Tør å starte setninger med «og» og «men»!». Endelig noen andre. Takk og lov.

Han skriver: «Hvis du, som meg, vokste opp i det norske

skolesystemet, har du sannsynligvis fått disse reglene banket inn i hodet: Man skal alltid ha komma foran 'men'. Man skal aldri starte en setning med 'og' eller 'men'».

Men et komma og punktum er ikke det samme. Det skaper ulik flyt i tekstene: «Et komma trykker elegant og lett på bremsene, mens et punktum er en bråbrems».

Ja, man skal ha respekt for språket og dets regler – spesielt om man ønsker å bevare det. Men slike prinsippssaker gjør meg bare sprø.

Regler bør ikke behandles som uomtvistelige sannheter, og urgamle regler som ødelegger flyten i mine tekster vil jeg ikke ha noe av. Som Stenstadvold skriver: «Hadde Shakespeare hatt blind tro på den røde streken i Microsoft Word, hadde det engelske språk vært hundrevis av ord fattigere». Derfor, tør å bryte reglene iblant!

PS. Både Stenstadvold og Under Dusken: Jeg er derimot ikke særlig fan av å starte ethvert avsnitt med fet skrift. Det ser utrolig merkelig ut.

Av Eddy

Ukas overhørt

Et par av de stedene jeg søkte utveksling på er helt bisarre. Vet ikke hva jeg tenkte på.

Filosofistudent

Hvis jeg ender opp med ett av sistevalgene på lista mi, daaa... da er det bare å glemme utveksling.

Samme filosofistudenten

Det går an å være professor i etikk og økse-morder samtidig.

Jakob Sverre Løvstad og Manav Rihel Kumar
i Samtiden

DEBATTREGLER I UNIVERSITAS

Har du overhørt/lest noe artig/forferdelig/overraskende blant dine medstudenter?

Vil du få din mening på trykk i Universitas?

Send innlegget ditt på e-post til

debatt@universitas.no

samt på hvilket universitet/hvilken høyskole du overhørte det.

Alle sitater blir publisert anonymt.

■ Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende

■ Vi forbeholder oss retten til å forkorte innlegg

■ Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17

■ Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

■ Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

FOTO: ALLEN V

Kjønnsspanikk fremfor fornuft

Det er skammelig å kunstliggjøre en ikke-sak til kontrovers for politisk gevinst. Spesielt når ord har makt, og derav konsekvenser.

Kjønns mangfold

Leslie Berre, filosofi-student. Levert av Ung debatt

Diskusjonen rundt Bufdirs (Barne-, ungdoms-, og familiedirektoratet) råd for kjønnsinkludering og generelt språk har nå vart i en stund.

I en Tiktok publisert av Nettavisen ble leder for FpU Simen Velle spurt om hva han mener om at det ikke lenger er lov for lærere å bruke ord som «gutt» og «jente». Dette er Velle tydelig frustrert over, og sier han synes det er noe tull. Det er bare ett problem. Det er ikke ett eneste råd som nekter lærere å si «gutt» eller «jente».

I en annen artikkel, også hos Nettavisen, gjengis leder i KrFU Ingrid Olina Hovland når hun går hardt ut mot de samme rådene. Her klargjøres det imidlertid at rådene aldri faktisk fraråder å bruke kjønne ord, som «gutt» eller «jente», med mindre man er usikker på personens kjønnsidentitet.

Frykten Velle og Hovland uttrykker, er at dette er kjønnsideologiske eller aktivistiske grep. Denne debatten gjør det tydelig hvorfor råd som disse er nødvendige.

Men først, bare for å klargjøre: rådene fra Bufdir er nettopp det – råd. De har blitt utviklet for å være en veileder til offentlige ansatte i møte med transpersoner, eller mennesker som ikke følger samfunnets kjønnsnormer. Jeg skulle ønske rådene kunne blitt tatt for nettopp det de er. Men slik har det ikke blitt. Debatten har, nok en gang, blitt vridd til å handle om kjønnsideologi, og frykten for dette.

I løpet av de siste årene og i dag uttrykkes det også sterk motstand mot såkalt kjønnsideologi i mange europeiske land: Ungarn, Polen og USA, for å nevne noen.

Retorikken er ofte lik. Motstanderne skyver barn foran seg, og spiller på frykten for barns sikkerhet og

gruslegging av kjernefamiliestrukturen. Ordlyden går som følger: «Stakkars barn, de blir forvirret og kjønnskeive om de ikke får bruke begreper som gutt og jente». Det er ikke annet enn stusselig argumentasjon.

Først og fremst vil ikke offentlige ansatte, for eksempel lærere, nektes å bruke «gutt» eller «jente» i møte med barn. Det konkrete rådet er å bruke et mer generelt og kjønnsløst språk når man a) snakker til en større gruppe, og b) når man ikke kjenner kjønnsidentiteten til en person. Dette har ikke vært uvanlig i utgangspunktet. At en lærer sier «Hør etter, barn» til en skoleklasse, er et eksempel på dette. Eller: «La oss koste opp så det ikke blir så mye jobb for de som vasker.» Å unngå kjønnede uttrykk når kjønn er utydelig er ganske standard praksis. Dette er kun noe motstandere av «kjønnsideologien» bykser på når transpersoner nevnes.

Videre vil jeg argumentere for at det å forvirre barn ikke er noe man skal være redd for. De små forstår langt mer enn det man tror de gjør, og å være litt forvirret iblant er en sunn og normal del av oppveksten – og læring.

Vi er også nødt til å anerkjenne at kjønnsstatistikk ikke er forbedt voksne. Barn er kjønnskeive, barn har kjønnskeive mennesker i livene sine, barn har to mammaer eller to pappaer. Derfor, å late som om dette ikke er tilfellet, for å skåne barn fra en innbilt kjønnsideologisk hjernevask, er å gjøre barn – og resten av samfunnet – en bjørnetjeneste.

Man fratar dem muligheten til å ha et begrep om, og læring rundt, tematikk som alltid vil være relevant, samme hvor hardt man forsøker å motvirke det.

Transpersoner er et faktum. Kjønnskeive er et faktum. De har en rett til å kunne møtes på en ordentlig og respektfull måte av offentlige ansatte. Verre enn det trenger ikke debatten rundt Bufdirs råd å være.

debatt@universitas.no

Kom deg utanfor Ring 3, Velle

Det er kanskje ikkje så rart at ein bygut frå Oslo ikkje veit betre enn å tru at Oslo er best. Kom deg over fjellet, så skal du få sjå.

Bypatriotisme

Ole Litlabø Eikenes, journalist i Studvest

Nei, det er ikkje ein «byrus». Det er berre resten av landet som minner hovudstaden om at Noreg er større og så mykje meir enn Ring 3.

Når eg las innlegget «Fuck bypatriotisme! Eller?» til idé- og

debattredaktør (ein tittel du i det heile teke må vera ifrå Oslo for å komme opp med) i Universitas, Edvin August Velle, stussar eg over ordlyden og bodskapen. I ein sår periode for heile studentvelferda sparkar skribenten nedover

mot veslebror og journalistkollegiet i den nest- og tredje største studentavisa i landet.

I innlegget skuldar Velle Studvest og Under Dusken for å vera bypatriotar som haussar opp under eigen «byrus». Ein sentrum/periferikonstellasjon du ikkje treng å vera statsvitar for å skjønna deg på. Han tek til orde for at Oslo er den einaste skikkelege byen i Noreg, og hintar til Bergen og Trondheim som «søppel». Ein retorikk mannen over dammen ville vore stolt over. Likevel. Eg kan forstå det. Oslo-

folket veit ikkje alltid betre. Fødde og oppvaksne innanfor Ring 3. Idealistar. Globalistar. Syklistar. Kaffislabberasistar. Innovervende. Utan peiling på kvar verdiskapinga, som hovudkontora i Oslo raskt

Hansa smakar betre enn Ringnes. Oslo vert aldri noko København

brukar opp, eigentleg kjem ifrå.

Og hugs: Vikingane kom ifrå Vestlandet. Bybanen går snarare

enn trikken (og kjem når han skal). Brann spelar i Europoligaen. Vålerenga er middelhavsfararar. Hansa smakar betre enn Ringnes. Oslo vert aldri noko København. Og riksmål blir lett ein parodi av dansk.

Løysinga er at Velle kjem seg ut av kaféen. Kashtar av seg skuggelappane og hoppar på toget over Finse. Me skal ta i mot deg og visa deg rundt i verdas beste by.

Ja, Noregs eigentlege hovudstad. Noregs verkelege hovudsete.

debatt@universitas.no

Hva jeg «hevder» er alvorlig, ikke feil

Det er staten Israel som holdes ansvarlig for sine handlinger, ikke jøder som folk. Og kritikk er ikke lik antisemittisme.

Antisemittisme

Rawan Jouhar, palestinsk kunstner, samfunnsdebattant og student

«Antisemittisme fremstår i dag sjelden i sin klassiske form. Den presenteres i stedet som 'antisio-nisme', 'kulturell boikott', 'akademisk aktivisme' eller 'menneskerettighetsengasjement'». Det skrev Jörn Klein i Aftenposten den 17. desember 2025.

Videre i samme innlegg bruker Klein akademisk boikott mot Israel og opprop om å utestenge Israel fra Eurovision som eksempler for

påstanden sin. Dette resulterte i motsvaret mitt den 22. januar i Universitas: «Ansvar, ikke antisemittisme». Den 5. februar valgte Klein å svare meg tilbake. Samfunnskritikken hans er legitim, men feilrettet.

Å holde Israel ansvarlige gjennom boikottkrav er ikke antisemittisme. Ord har makt, og Klein misbrukte den makten.

Jeg skal verken undervurdere eller benekte enkelthendelser hvor jøder kan føle at de aktivt må distansere seg fra staten Israel. Det er ikke noe de skulle ha trengt. Likevel er det Israel selv som ofte fremstiller kritikk av staten som noe som angår eller rammer jøder generelt verden over for å unngå kritikk – ikke boikottkravene. Israel har erklært seg selv som en representant for jøder over hele verden, men jeg regner nok med at både jeg og Klein er enige i at det ikke stemmer.

I motsvaret sitt presenterer Klein ideen om at Israel ikke handler mot en nabostat. Og det stemmer jo faktisk. For Israel som okkupant handler mot et okkupert folk, i fullstendig blokade.

La oss heller ikke glemme Israels aggressive framferd mot seks naboland: bombing av Sør-Libanon og «pager-angrepet» i 2024, videre annektering av Golanhøydene i Syria, krigføring med Yemen og Iran, og bombing i Qatar.

Den israelske staten er en aggressor på lik linje med andre

Å holde Israel ansvarlige gjennom boikottkrav er ikke antisemittisme

aggressor-stater, og folkerettsbruddene er ikke få. Ingen av oppropene kom fra «intuitive antagelser», slik som Klein påstår, men heller fra nye separate

vurderinger. Vurderinger som ser likhetstegn mellom segregeringen i USA, apartheid i Sør-Afrika og Israels handlinger mot det palestinske folk.

Vurderinger som tydeliggjør likheten mellom Russland imperialistiske krigføring mot Ukraina, Israels bosetterkolonialisme og deres imperialistiske utvikling. Israel som ikke bare benekter eksistensen av en Palestinsk stat, anerkjent av 140+ FN-land, men som benekter eksistensen til palestinerne selv. Israel står ikke i noe form for eksistensiell fare. Israel er Midtøstens største fare.

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av Idun «El Jefe» Wiig

LENGTENDE: Etter en lang dag på kontoret kan det være fristende å drømme seg vekk.

Ukas sitat:

La guttene i tjueårene få rase rundt i fred. Hold forventningene lave, eller hold deg unna

Ingrid Lovise Anvik Hellenes i VG

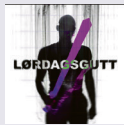
Anmelderredaktør: Julia Bueso
juliakbueso@gmail.com 482 46 820

ANMELDELSER

Universitas anbefaler

Dancing the conga – «I FEEL FINE»
Newpunk kaller Dancing the conga det
– *millenial optimism* kaller vi det

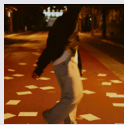

GUSTAV1000 – «SLIPP MEG INN»
Mørk, suggererende *beat* og treffende,
ironisk historiefortelling

Universitas advarer

Arif Murakami –
«Store Gutter Gråter Aldri»
Så tårevått at det blir krampeaktig

SAKSA – «Symfoni»
Overdrevet Cezinando-aktig inder-
lighet får meg til å krympe meg

Konsert:

Halvveis kur mot fyllesyke

Hodet dunker. Kroppen verker. Repareringspilsen kikker ikke inn. Alt er jævlig! Men så begynner Ayka å synge, og alt føles plutselig bedre.

Hva: Slippkonsert
Hvem: Ayka
Hvor: MIR – Grünerløkka Lufthavn

Søndag kveld inntok den oslobaserte Ayca Lingaas, bedre kjent som Ayka, scenen på Mir for å feire utgivelsen av debutalbumet *Doggy Bag*.

Lokalet ved Schous plass er fylt av nære og bekjente, et par eldre fulle menn, og selvsagt en veldig fyllesyk anmelder – alle spente på å høre denne fremadstormende artisten live. Og hun skuffer ikke.

Nydelig stemme

Ayka åpner konserten med «Lovely From Poland», og allerede her imponerer hun. Da jeg hørte denne, «My Sincerest» og «Bjørnehiet» på Spotify for første gang, føltes det som om hun sto ved siden av meg og sang – og nå som hun gjør nettopp det, er det enda vakrere.

Ayka skinner nok sterkest når det instrumentale er mer nedtonet. Når hun utover kvelden fremfører låten «A Girl Called Destiny», beviser hun nettopp det. Stemmen er skjør og delikat – så silkemyk og ren som man får det. Hvis noe kurerer fyllesyke, så er det dette.

Skruppen mikken!

Det som tilsynelatende viser seg å bli en utfordring utover kvelden, er de til tider overdøvende instrumentalinnslagene. Ayka fremfører nemlig ikke albumet sitt alene: Med seg har hun to gitarister og vokalist og en trommeslager.

Det instrumentale bidraget fungerer til tider godt med Aykas subtile og lavmælte stemme, men i enkelte partier er instrumentene dominerende og trekker fokuset bort fra vokalen. En viss overentusiastisk trommis spiller nok den sentrale rollen her.

Mellom (tromme)slagene får jeg til tider lyst til å rope «skru opp mikken!», bare for å høre Aykas stemme og tekster fylle lokalet, og ikke dette herdundrades støyet. Det er i disse øyeblikkene jeg sakte, men sikkert kjenner fyllesyken vise sitt onde ansikt igjen.

Folky soveromspop eller Grungerock?

Jeg forelsket meg i *Doggy Bag* nettopp på grunn av platas mer *folky* soveromspopete lydbilde, og er overrasket over å bli introdusert til en ganske annen lyd på slippkonserten.

Med det mer røffe instrumentalpreget fra bassguitarene og trommene, blir albu-

met mer *grungy* og rockete enn jeg hadde sett for meg. Særlig i fremførelsen av platas avslutningslåt, «Speed Shanty», er forskjellen åpenbar. Dette er en helt ny versjon – en kulere versjon – men samtidig en versjon jeg mener ikke løftet Aykas fabelaktige vokal nok.

OK, Fiona Apple!

Konserten glir sakte mot slutten, folk har fått i seg litt å drikke og det er duket for en siste låt. Her klarer Ayka endelig å brøle høyt nok til nå selv å overdøve det instru-

mentale bakteppet. Veldig imponerende!

Hun klarer også, på magisk vis, å fullstendig endre tonefall. Der stemmen hennes tidligere i konserten hadde vært mer lavmælt og delikat, minner den nå plutselig veldig om artisten Fiona Apple – skrikende og frustrert – på en god måte. En flott avslutning på den lange kvelden.

Vi turer hjem

Ayka har bevist å være en formidabel artist både over hodetelefoner og live, og jeg gleder meg til å høre mer fra henne.

Etter konserten er det duket for DJ på Mir. Men denne anmelderen er fremdeles akkurat fyllesyk nok til å ikke dunke videre denne kalde søndagskvelden, og turen går heller hjemover.

I snøstormen på vei hjem hører jeg naturligvis på Aykas album *Doggy Bag*. Det burde dere også gjøre!

FOTO: CASPER INGEBRETSSEN HAUEN

Casper Ingebretsen Hauen
anmeldelser@universitas.no

Ukas anbefaling

Tilbakevendingsens triumf

Ikke siden *Succession* konkluderte i 2023 har jeg blitt hektet på en ny tv-serie. Forsøkene har vært mange, med serier som *House of Dragon*, *Barry* og *Better Call Saul*. Alle forsøkene har vært mislykket, og film har heller vært min prefererte underholdningsform. For et par uker siden begynte jeg å se *Sopranos* for n'te gang, og slukte den seks sesonger lange serien på to

uker. Om du er som meg og ikke klarer å bli hektet på nye serier, ikke prøv. Livet er for kort. Skjem deg selv bort med et dypdykk i universer du kjenner, karakterer du elsker og historier du vil gjenoppdage.

Ingemar Stirling Gundersen, deskjournalist i Universitas

Hvem: Jeg Hva: Gjensyn av TV-serier
Hvorfor: Det kommer for mye, og det er for dårlig

La podsa ligge

Sist fredag var jeg på bar. Vennegjengen skulle ha en hyggelig kveld, noe jeg fort innså betydde en kjedelig én, og stadig mer rastløs skulte jeg over bordet etter en redning. Den kom i form av en skjønnhet på 1.95. «Hva slags musikk liker du'a?», åpnet han. Jeg skulle til å lyve, da han avbrøt: «Hør her, det er jævlig bra» og rakte meg en hvit airpod. Det vil si, den hadde vært

hvit. I dag var den dekket av et oransje belegg, som fruktkjøtt i appelsinjuice. Svarte hårtuster stakk ut av mikrofonen. Hold proppene dine for deg selv. Ørene er bedre fylt med kjedelig prat enn fremmed ørevoks.

Agnes Felicia Sandmo Brenna, journalist i Universitas

Hvem: Flørterne Hva: Dele airpods Hvorfor: Voksesmerter

Podcast:

Fanget i Bobla

«Oi! BI Studentorganisasjon har kommet med en podkast. Den må jo være spennende!» er 13 ord jeg er ganske sikker på at aldri før har blitt sagt i den rekkefølgen. Likevel klarer *Biso Bobla* å overraske, og det på flere ulike måter.

Biso Bobla

Hva: Podkast
Hvem: BI Studentorganisasjon (Biso)

La meg male et bilde. Lørdag natt, halv fire. Endelig kommer den blodrøde nattbussen gildene mot deg, du presser deg inn mellom skyvedørene for å unnsnippe februarkulden som biter deg i hele trynet og skraper deg oppover lårene. Griseflaks! Du finner en ledig firergruppe og plopper den stivfrosne rumpa di ned på innerste sete. Du merker ikke når

bussen stopper midt på Solli plass, før en hel gjeng med nachspiel-fattige, breezer-drita nit- tenåringer overtar bussen og alle setene rundt deg før du rekker å reagere. Føkk! Du er fanga.

Resten av bussturen blir tilbrakt midt i en samtale mellom tre BI-studenter som har alvorlig munndiaré og alt for mye ræl på hjertet. Det er INGEN VEI UT!

Om du mot formodning skulle være en som gjerne oftere befant seg i akkurat denne situasjonen, så frykt ikke! For BI Studentorganisasjon (Biso) har medisinen for din sykdom. I form av podkasten *Biso Bobla*.

I *Biso Bobla* møter vi hver episode et roterende ensemble med studenter fra BI i Trondheim, som gir oss et grundig innblikk i både deres hverdag og helg som BI-studenter. Episodene føles gjerne mer som en spontan samtale programlederne imellom, som noen i skjul har tatt opp og lagt ut som podkast til folket. Dette er nok definisjonen av fire-øl-nede- utsagnet «vi bør lage en podkast» satt ut i livet.

Samtalene er til tider så personlige og fulle av navn på folk og steder som vi utenforstående ikke har mulighet til å vite noe om, at det virker som det er helt glemt at dette sendes ut

til sånne som meg.

Selv om oss av lytterne som ikke kjenner programlederne personlig stort sett ekskluderer fra innholdet i samtalene, blir vi tatt inn igjen i varmen gjennom spalteinnslag som «ghetto intervju», «10 ting vi hater med menn» og «propaganda man ikke faller for».

En personlig favoritt blant disse er «ghetto intervju», hvor programleder Jakob gjør sin beste Ola Halvorsen-etterligning mens han stiller sine medprogramledere spørsmål som «Baida eller keef?», «Spise gris eller ha på burka?» og «Hva faen skal dere gjøre i helgen? Skal dere drikke? Haram!». Her klarer Bobla noe jeg trodde var blitt nærmest umulig i dagens post-Gauteshow humorlandskap. Nemlig å trække med hele foten, grundig over streken. Og dessverre kan det ikke engang unnskyldes med at det er noe gøy. For det er det ikke.

Men det verste med *Biso Bobla* er ikke problematiske spalter eller sladder man som lytter ikke kan henge med på. Det verste med *Biso Bobla* er at den noen ganger faktisk er litt morsom. Vent! Ikke skyt! La meg forklare.

Jeg tror vi alle har en kløe etter drit iblant, og når det først klør, klarer vi ikke å motstå.

Og gjemt imellom kjedelig prat om luft og ingenting, er det noe i *Biso Bobla* som får meg til å klø. Ja, for jeg vil høre hvor mye June drakk da hele BI var på Storefjell under vinterlekene. Det er umulig å ikke smile når Tiril legger frem sin teori om hvordan BI-gutter har mindre pikk enn resten av samfunnet. Og jeg setter meg litt lenger ut på stolen på sjette punkt av «10 ting vi hater med menn».

Ja, *Biso Bobla* er noe ræl jeg ikke kan skjønne at noen tenkte var en god idé, men den er totalt upretensjøs og hjelper meg med kløe etter drit. Så er det fint at halv fire om natta, så må du vente mens bussen åler seg sirupssakte gjennom byen, før du kan unnsnippe. Mens *Biso Bobla* sprekker så fort du tar av deg hodetelefonene, eller bare bytter til noe annen drit.

Andreas Nesbø
anmeldelser@universitas.no

Ukas advarsel

Kulturkalender uke 9 & 10

27/2 Føkkefjord på Himmel

Visepunkduoen Føkkefjord består av to gamle venner fra Flekkefjord som spiller en særegen sjanger viser blandet inn med lo-fi punk med sørlandsdialekt. Rått, uflidd og sjarmerende er noen adjektiver som kan hjelpe uforstående på veien til å forstå hva som spilles. Uansett, det er fem år siden sist de spilte konsert i Oslo, og denne konserten er en slags forsinket slippfest for deres siste album *Leva normalt*. Det er også slippfest for en ny fanzine som tar for seg temaene på albumet. Konserten blir noe for seg selv, ikke bare på grunn av duoens karakteristiske uttrykk, men også på grunn av et større band enn vanlig, i tillegg til festen og basaren som etterfølger selve konserten!
Hvor: Himmel på Blå
Når: Fredag 27. februar kl 20

2/3-8/3 HUMAN dokumentarfilmfestival

Første uka i mars er det endelig Human internasjonale dokumentarfilmfestival, Norges største dokumentarfilmfestival. Her vises både det beste norsk dokumentar har å by på og aktuelle dokumentarer fra utlandet. På festivalprogrammet er det i tillegg blant annet debatter og regissør-samtaler. Årets åpningsfilm er *A Fox Under a Pink Moon*. Den handler om den afghanske tenårings Soraya som i over fem år har forsøkt å flykte fra Iran til Østerrike for å gjenforenes med moren sin. Etter visningen blir det Q&A, mingling og bobler for å markere festivalstart! Programmet slippes fortløpende, så følg med for oppdateringer.
Hvor: Vega Scene og Cinemateket
Når: Mandag 2. - søndag 8. mars

5/3 Hvis det skulle komme et godt menneske med Vigdis Hjorth og Thomas Korsgaard

Når norske Vigdis Hjorth og danske Thomas Korsgaard skal møtes til samtale på Litteraturhuset, er tittelen på arrangementet naturlig nok en slags mash-up av Korsgaards debut *Hvis det skulle komme et menneske* og Hjorths siste roman *Det gode mennesket i Sandvika*. Korsgaard er på besøk i Norge i anledning lanseringen av sin nye essaysamling *Hastetilfelle*, som kommer til våren. Her skriver han om temaer som også opptar Hjorth, som klasse, økonomi og hvem som har adgang til litteraturen, men også om Hjorths forfatterskap. Passende nok skal de møtes for å samtale om disse temaene som er sentrale i deres siste bøker, som publiv, penger, og å være god under kapitalismen.
Hvor: Litteraturhuset
Når: Torsdag 5. mars, kl 19

FOTO: BISO

Erotisk OL-entusiast

Vinter-OL har vært på alles lepper den siste uken. Ad Notam-redaksjonen ville høre mer om hvor langt engasjementet strekker seg blant studentene.

I et hjørne på Georg Sverdrups hus på Blindern møter vi masterstudenten Pia Stake (25). Hun holder fast i et utskrevet dokument med tittelen «Tomila – en kroppslig reise», mens hun nervøst kikker seg rundt.

Jeg skulle sende et metodekapittel til veilederen min, hvisker hun. Men... så sendte jeg feil fil med altfor mange detaljer om stavsprang, staketeknikk, paller og smøring.

Hvor kommer denne utradisjonelle OL-entusiasmen fra?

Jeg kan ikke noe for det, OK? Det er noe med han Klæbo. Klæbby, som jeg li-

ker å kalle han.

Han har vunnet så mye i det siste, og nå klarer jeg kun å tenke på ham, sprutti... spurting, målstreken... Jeg er ikke sportslig interessert engang. Jeg burde skrive master, men veilederen *ghoster* meg.

Hvilke andre konsekvenser har dette hatt?

For et halvt år siden møtte jeg mitt livs kjærlighet. Verdens vakreste, fineste person. Etter dette kom ut, slo han opp med meg – overbevist om at det var en annen. Han står ikke på ski.

Pia innser at hun har sagt for mye.

Jeg må ... stikke.

Hun senker blikket og haster av gårde. Utenfor GS ser vi henne legge seg ned i snøen og stirre opp på himmelen.

Av Trøtt jævel

Ukas studentvin

UMODNE MARKJORDBÆR: Denne perlende rosévinen bruser lett når den fyller glasset. Fargen er lyserosa som fersken, og lukten litt som søt parfyme. Vinen lukter noe mer enn hva den smaker, da den er relativt mild. Roséen smaker som umodne markjordbær, den er både søt og sur. Dette får oss til å lengte etter vår, og panelet blir enige om at den vil passe ganske så godt til syttende mai-feiringen. Ikke som en åpningsvin på champagne-frokosten, men heller som en vin du tar med til parken eller bakgårdsfesten midt på dagen. Det er dog mulig at det er denne flasken som vil forårsake knekken. Den er ganske så lettdrikkelig, og jo flere vi ble i panelet, desto bedre smakte vinen. Dessverre blir den relativt fort daff i glasset, og smaker fort bare rosé og litt bittert. Men så lenge du drikker opp glasset før dette skjer, er den ikke så dum.

Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Medici Ermete Quercioli
Lambrusco di Sorbara 2019
Pris: 159,90 kroner
Land: Italia, Emilia-Romagna
Alkohol: 11 prosent

Gyri Høiset,
vinanmelder i Universitas

I denne ukens avis kan du lese om et tomt lokale i selve hjertet av Blindern – Frederikkeplassen. Det er for tomt til å være sant, så vi tenkte å hjelpe til med idémyldringen i Studentparlamentet ved UiO, siden de ikke er fornøyde med noen forslag som kommer deres vei. Vi tenker at det er prima å bruke dette lokalet til noe som alle og enhver student sliter med.

Hei, har jeg kommet til studentparlamentets Daniel Fjell Riisnæs?

Ja, det har du.

Jeg er medlem av foreningen Søvnige Studenter, og har et forslag, for jeg hørte at dere bestemmer hvem som skal ha det rommet. Det deilige, store, ledige rommet.

Hvilket rom tenker du på? Union? Ottessen?

Det gamle Akademika-lokalet. Vi har lenge lett etter lokaler til vår studentvirksomhet og dette lokalet hadde passet fint.

Vi er med i den prosessen som har holdt på ganske lenge, men mest sannsynlig får vi ikke rommet. Vi får kanskje Union sine lokaler til foreninger.

Ååå supert, da kan jeg jo pitche ideen uansett! Her er greia: Det er mange trøtte studenter. Vi i forenigen er grunnleggende imot koffein og sønne energidrikker som studenter drikker alt for mye av. Ifølge den hellige boka er kaffe syndig, noe som er godt bevist, ergo: behov for sove-

sal. Har du gått i barnehage før?

Det er en god del år siden, men jeg har gått der.

Der har man en felles soveøkt, noe foreningen har kjempet for at skal bli innført på universitetet også. Man trenger bare matter å sove på, et godt anlegg for å spille noe chill musikk. Men noen liker å sove ute, problemet da blir å skaffe store barnevogner. Også lur er vi på muligheten for å endre fraværsreglementet, men det burde man kanskje ta med noen andre.

Jeg forstår... Vi skal ha saken i møte neste uke, hvor vi bestemmer hvordan vi går videre med den, men hvis dere vil komme med innspill før eller etter at vi har vedtatt hvilket bygg vi skal fokusere på, så er dere velkomne til det.

Det kan vi absolutt se for oss! Så er det også litt fint å påpeke allerede nå at i SS så er det nulltoleranse for ligging og suging, hvis dere var redde for at det var tanken. Det gamle lokalet er fullt av vinduer, så det kommer til å bli flaut hvis man

sexer der, så jeg tror ikke det vil bli noe problem.

Det høres jo fint ut. Men dere er velkomne til å komme med innspill, så kan vi ta dere med på prosessen, i hvert fall.

Det hadde vært kjempe. Så ville jeg bare å si, at vi tenkte å ta med litt andre elementer fra barnehagen, som f.eks. bjørnen sover. Og siden dere i Studentparlamentet er så hyggelige, kan dere få gå på rundgang med hvem som er bjørnen som vekker studentene når det er på tide å stå opp og sånn. Star of the show!

Den rollen tror jeg vi passer. Jeg er personlig positiv til disse ideene.

Så du vil vurdere din stilling som bjørn?

100 %. Absolutt.

Herregud. Det er jo supert. Men da kan vi jo snakke mer om det på møtet.

Ja, jeg gleder meg.

Vi snållast!

KVISS-CORBIN

- 1. Lokalavisen Sydvesten kom nylig ut med sin siste papirutgave, men i hvilken by ble den gitt ut?
- 2. Hvem ble nylig ny Høyre-leder?
- 3. Hva heter diplomatekteparet som undersøkes for grov korrupsjon i forbindelse med lekkede Epstein-dokumenter?
- 4. Hvem skrev *Forbrytelse og straff*?
- 5. Hva heter Europas høyeste fjell?
- 6. Hvilket land strekker seg over flest tidssoner?
- 7. I hvilket år falt Berlinmuren?
- 8. Hvilken norsk konge døde på Stiklestad i 1030?
- 9. Magnesiumtilskudd har blitt svært populært den siste tiden, men hva skal det bidra med?
- 10. Og hva er det kjemiske symbolet for magnesium?

- 11. Hva er hovedkomponenten i stål?
- 12. Hva kalles cellens «kraftverk»?
- 13. Hva kalles sykdommen der folk føler at de har en sykdom som de i realiteten ikke har?
- 14. Hvem regisserte *Inception*?
- 15. Hvilken serie handler om familien Roy og et medieimperium?
- 16. Hva er en metafor?
- 17. I hvilket årstall inntraff disse hendelsene? Riksdagen i Sverige vedtar at Kongen mister all makt, Charles de Gaulle flyplass i Paris åpner, Nellikrevolusjonen gjør slutt på diktaturet i Portugal, Vest-Tyskland blir VM-mestere i fotball for herrer, *Gudfaren 2* kommer på kino, skiskytter Ole Einar Bjørndalen blir født og forfatter Cora Sandel dør.
- 18. Vinter-OL snart ferdig, og Norge har muligheten til å overgå sin egen rekord med antall

- gullmedaljer i ett Vinter-OL, som de satt i 2022. Hvor mange fikk de da?
- 19. Individuelt slår også nordmenn rekorder. Hvem har nå vunnet flest OL-gull i Vinter-OL gjennom tidene?
- 20. Vi holder oss til OL: I hvilket land skal det arrangeres i 2030?

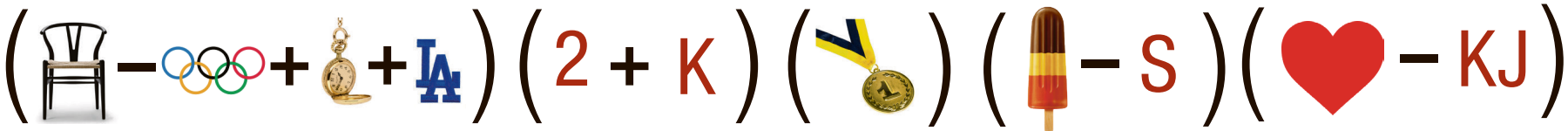
av Gabriel Corbin-Arntzen, kvissmaster i Universitas

SVAR/DOM

- 0-4. Exphil på Bali:** Du kombinerer chille studier med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.
- 5-9. AST1010 – Astronomi:** Du er smart nok til å utnytte systemet som gratisspassasjer, men dessverre stopper det der.
- 10-14. Juss:** Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps ... Syt litt på Jodel.
- 15-20. Honours: WOW!** Du er sååå flink!!! Gratulerer! Men så er det kanskje ikke så rart, siden du har egen seksjon i biblioteket?

Høstlot Klæbo. 20. Frankrike. Gjennom noe annet for å skape mening eller dybde. 17. 1974. 18. 16. 19. Johannes 14. Christopher Nolan. 15. Succession. 16. Et språklig bilde der noe beskrives stressmessig og muskelhelse. 10. Mg. 11. Jern. 12. Mitokondriene. 13. Hypokondri. Dostojevskij. 5. Elbrus. 6. Frankrike. 7. 1989. 8. Olav den hellige. 9. Bedre søvn. 1. Bergen. 2. Ine Eriksen Søreide. 3. Mona Junli og Terje Rød-Larsen. 4. Fjodor

Rebus

HINT: Innrømmelse i beste sendetid Send løsning universitasdesk@gmail.com
FORRIGE LØSNING: «OL i Cortina», og ikke «LO i kor-ctina». Det klarte Tore B, Fredrik, Immunistene, Ola, Gamle_smurf og regional-komfy. Rebusredaksjonen takker for korreks fra oppmerksomme lesere.